

1139

302

Folios = 30
size - 19.5 x 33

व्यवहारयोग्यतेवेत्युक्तं ससस्त्वमेपितवाद्यभावेनविभागापरिवर्त्यनात् अतएवशक्तिसामरस्यं
 र्णचिन्मात्रप्रकाशतात्मत्वाच्चिदाहृदपरत्वेचोक्तं सैवचनिर्विभागातापसवस्यायदेवमासेपरस्तेत्युक्तं अन्यद
 शायामपिस्यात्तथाभूतज्ञादिशून्यमुद्रपरशिवावस्यास्तौत्याह ॥ नपरंतदवस्यायांन्यवस्थेषाव्यवस्थिता याव
 त्समग्रज्ञानाग्रज्ञातस्पर्शदशासपि * स्थितैवल्लभ्यतेसातैतद्विश्रान्तातथाफले ॥ नकेवलं परापराद्यनावि
 भावयेवंनियमोयावदपरावस्थायामपि सर्वविकल्पादिज्ञानानामग्रतःगणित्वावस्थायांज्ञानज्ञेयानाविलज्ञा
 तस्वरूपसंस्पर्शो वश्यंभावीतितदवस्थासपिपरव्यवस्था यद्यपितदाप्रयच्छकलज्ञाज्ञात्रवस्थानासौप्रवन्न
 परावस्थायतथापियदाज्ञानाग्रभागेप्रविश्याम्यतिक्वचित्तापरतानचप्रमाणभूमौविश्रान्तिः तत्रापिप्राणास्पदात्म
 कज्ञेयव्याकुलतत्वात् ततःप्राणादिज्ञेयज्ञानस्याप्यग्रतोविश्रान्तिः यस्ततःसौप्रप्राग्रभाविनीपरतास्थितैवल्लभ्यते
 चप्रकाशस्यालक्ष्यमाणत्वाभावात् तथाफलेपिमथैतज्ज्ञातमितिप्रमाणफलभूतज्ञानांतरोदयेतदज्ञानमात्रे
 निर्दृतिमतिविश्रान्ता अथवासमग्रज्ञानानामाग्रेमेतथाफलेपरिसमाप्तोतत्रैवविश्रान्तातद्विश्रान्तिर्विनाथोज्ञातए
 वनभवतिसमग्रत्वमनेकप्रकारकत्वेनज्ञानानाम मध्यदशायामेवप्रत्यगात्मत्वेनपूर्वोपरकोटोस्तएवाविश्रुदशि
 वतैवसर्वेषाम अतच्चेष्टरूपमिज्ञायापरीत्यम् ॥ सर्वत्रशक्तिपंचकसद्भावमुपसंहरन्नाह ॥ एवेनज्ञातचित्त
 स्यवियोगस्त्वितयात्मना ॥ शक्त्यानिर्दृतचित्तस्यतदभागविभागयोः ॥ एवमुक्तप्रकारेणचित्तयात्मनाइच्छाज्ञान
 क्रियात्रययाशक्त्यानवियोगःकदाचिदपिनिर्दृतचित्तंचिद्रूपत्वेनिर्विवादंयस्यसतथा चिदानंदशक्तेःपरापराद्यव
 स्थासपिसमर्थनात् केवलंपरावस्थायामेपितवाद्यभावादिच्छायाभावशंकायांतत्संभवोनिगमितश्चिदानंदानुवादे
 न तासांशक्तीनामविभागविभागयोः परत्वापरत्वावस्थाभेदेप्रज्ञेयादिसंज्ञाये शक्तीनांविभागव्यवहारान्नप्रमात
 रिच्छादिशक्तिभिर्नविरहः विभागेयथाशक्तिपंचकस्थितिरथावक्तव्यंतत्रमेणाह ॥ यदातुतस्यचिद्रूपंविभवा

पाविभो

राम
३

मोदद्भंभया विचित्ररचनानानाकार्यसृष्टिप्रवर्तते भवत्युक्तचित्ताचिन्तासेच्छायाःप्रथमावृष्टिः ॥ चिद्रूपस्यशिवभट्टा
 स्तस्यायंधर्मःस्वभावोयोविभवः पंचविधरूपनिर्दृतिर्योगितातस्यामोदश्चमत्कारः तथास्वरूपपरामर्शरूपस्यज्ज्ञेभावि
 श्चात्मतयाविकासने यदुक्तंमयास्तोत्रे स्परियस्यखिलमात्मनासृजन्निष्प्रमासृष्टिरूपमाश्रय यत्स्वयंनिर्जरमेतद्वर्ण
 सेतत्समुज्जसतिभावमंडलमिति सूरानंजंभोक्ता तथाद्भंभयाहेतुभूतयास्थितिसुरपस्येवमायोयाभेदात्प्रातिवेचिच्यरव
 नोपलक्षितातत्त्वभावायानानाकार्यसृष्टिसत्यवर्तनेयदोक्तचित्ताउक्तस्वरुचरिनावस्तुतोद्वितीयभावात्रैरप्येतेनानु
 वितत्वात् चित्ताचेतन्यमेवतदासावृष्टिः सूक्ष्मकालपरिच्छिन्नइच्छाप्रथमभागः अत्रचैतावच्छक्तिव्याप्यवदत्त
 णांपरमार्थपदमारुरुक्ततांसेभाव्यतइत्येवंनिर्दिश्यतेननुमायातत्वाद्धर्माकालविभागसंस्पर्शः अथवामायोर्ध्वपिपराप
 ररूपत्वादवस्थाविशेषस्यकालविभागोपिस्पादित्यतएववृष्टिरित्युक्तं सर्वचैतन्यमिज्ञायासुक्तम् ॥ साचदृश्याहृदहे
 शकार्यस्मरणाकालतः ॥ प्रदृषावेदसमयेदरसंदर्शनसंगो ॥ अनालोचनतोदृष्टेविसर्गप्रसस्यते विसर्गात्त्रिप्रसे
 मेचवाचनेधावनेतथा एतेष्वेवप्रसंगेप्रसर्वशक्तिविलोलाता ॥ साचसूक्ष्मोक्तव्यशक्तिरपालस्याहृत्यदेशेप्रवेचि
 कीर्तितविसृत्तकार्यस्मरणेनयाप्रदृषेदेतुप्रवृत्तत्वायावेदनकाले दूरस्यभयस्यसंदर्शनपारंभसंगो अनालोचनत
 सहसेवेष्टेष्टे चरमधातुविसर्गस्यानेतथाविसर्जेनीयभाषणाप्रसंगे त्वरितग्रेथवाचने धावनविधौचेतिएतेष्वेवा
 वसरेप्रसाप्रवोक्तत्रमेणासर्वशक्तीनांविलोलातामिष्टीभावः सावदुःखात्मकत्वेनाश्रुदत्वादेयेस्मिन्कार्येकथमोक्तव्यमि
 त्याशंकांनिवारयन्नाह ॥ कुस्मितेकुसितस्यस्याकथमनुभवतेतिचित् रूपप्रसारसतोगाहितत्वमयुक्तिमत् ॥ पंचप्र
 कारकृत्योक्तिशिवत्वात्रिजकर्मणो प्रवृत्तस्यनिमित्तानामारेषांकुमाराणाम् ॥ मायाशक्तिरुतप्रणस्यरूपाव्यानिमय त्रिवि
 चित्रकार्यतापत्रस्वरूपप्रसारसात्यभोरस्यतद्रूपस्यकावभेदस्यकुसितत्वमयुक्तम् तथादिपरापरावस्थायांसदाशित्यो
 वेष्टरूपत्वेवेष्टमहमितिनिविष्टरूपत्वमेवसंविदिस्वरुति अपरावस्थायामप्यहंवदमिमंवेष्टिवदोयमितिवाहेतद्वहो

॥

॥

॥

शिह
३

मर्थिलम

याविभो

राम
३

चिदात्मकतां विना प्रकारमानतैव नोपपद्यते इति तदुपपत्तेरिति मायाशक्तिवशादभेदापरामर्श इति सर्वदा स्वरूपप्रसङ्गा
 भवेति कथं गदितव्यम् अमेदापरामर्शेन मेव भ्रातिरुपपत्तिरिति तच्च न किंचिदव्यातिरूपमात्रत्वात् नन्वपुनरप्येव येष
 स्वचित्त्याविद्यात्मत्वे च चित्तस्य प्रतिविम्बानामिव दर्शनापरमार्थत्वेन भावानोसङ्गविन्मात्रसत्त्वतया त्रस्याना ॥
 न एतच्च सर्वमीश्वरप्रत्यभिज्ञादीकायां निष्ठुमालोचितं सर्गस्थितिप्रलयानुगृह्णति गोधानलक्षणापञ्चप्रकारेण
 सत्यस्य तस्योक्तिः पञ्चविधस्योपपत्त्युच्यते तद्विवर्तिततः निजकर्मणोत्पत्त्यादि रूपप्रसङ्गापञ्चप्रकारेण निमित्ताना
 च दयादीनां मार्गणम् निमित्तान्तेषां प्रसङ्गस्यैवाभावात् अमेव प्रसङ्गोति न चोद्यम् इति तावदुक्तमित्यविषय
 मेवोन्मुख्यमिति तदिदानीं निदर्शनेन स्पष्टीकर्तव्यमाह ॥ गच्छतो निस्तरेण स्पृजन् लस्यातिरंगिताम् आरंभेह
 पात्यतदोन्मुख्यं हि गच्छते ब्रजतो मुखितो पातोः पूर्वः कपोलदेस्यते बोधस्य स्वात्मनिष्ठस्य रचनां प्रतिनिर्दिष्टेति तदा
 स्यात्प्रविकासो यस्तदोन्मुख्यप्रवृत्तते किंचिदुच्छन्नतामेव महद्भिः केषिदुच्यते तस्यैवाकार्येतां बोधाययासेहः प्र
 ज्ञायते औन्मुख्यस्य यथाभागः स्थूलसूक्ष्मावस्थिता न चोन्मुख्यप्रसङ्गेन शिवः स्थूलत्वमाकुचितं यथा एवं जल
 स्य निस्तरेण स्याति तरे गितो गच्छतस्सूक्ष्मः पूर्वः कपोलः औन्मुख्यरूपः पातोऽन्मुख्यमिति गच्छतः पूर्वः ससूक्ष्मः कपोलश्च
 तथा बोधस्य स्वरूपस्य स्पर्शास्पृशविश्वरचनां प्रतिनिध्यापमात्ररचनायोग्यतयायः प्रथमाविकामः प्रवृत्त्यारंभस्तदो
 न्मुख्यप्रवृत्तते प्रवृत्त्यारंभनिर्दिष्टतावस्येभेदाव्यातिः धर्मत्वेन तस्याः प्रथनात् यदेतदोन्मुख्यमेव किंचिदुच्छन्न
 ताकथ्यते महद्प्रद्युम्नेन तच्च गर्भे अत्येव पितरंगोऽपि शिष्टैरपि तस्योन्मुख्यस्यैवाकार्येतां तस्यादियोसावाभोगोज्ञाना
 दि कार्यात्पादनसमर्थो विस्तृतो दार्ढ्यमयः तरे भागोः त एव रचनास्याविकासदाहोत् स्थूलसूक्ष्मावस्थिता न
 चोच्छन्नतादिव्यपदेशोन्मुख्यप्रसङ्गेन शिवो बीजमिव स्थौल्यभावः इच्छाद्यसद्भावे वा न्यत्र किंचिदुच्छन्नतो न स्थौल्यं चिदात्म
 नः प्रतिविम्बकत्वे भावे रनाधिक्यात् नापि तदात्मता प्रथमभ्रातिरिति सर्वसूक्तदीकायाम् व्यावहारिकोपि तात्त्व्यमादेर्भ

दस्तथापरामर्शानिर्दिष्टेरित्याह गोस्तनात्पाततः शीरेविकारस्ततएव हि न च न शीरेमित्येव पदेषोक्तिरुत्तरात् ॥
 गोःस्तनात्पाततः शीरेविकारस्ततएव तदनेतरमेव न च तत्त्वणोत्तरन शीरेपरामर्शः यावत्परामर्शोऽन्तावत्सर्वदैक्यमेव
 एवमोन्मुख्यमिच्छाया उक्तम् इदानीमुपपादयन्नाह यतः इच्छा नित्यज्ञातुं वाक्यं वासेह्यक्रिया ॥ तस्याः सर्वोपरोभा
 गोः कल्पनो यो प्ररादिया ॥ तत्कर्मनिर्दिष्टिप्राप्तिरौन्मुख्यतद्विकारिता ॥ यस्मादिच्छातीक्ष्णो ज्ञातुं वाक्यं वा इति यदुच्य
 ते तदाव्यातपटमिच्छयेच्छालक्षणां क्रियामाह तस्याः इच्छायाः पूर्वोपरोभागो कल्पनो यो पूर्वोपरोभात्तव्यवत्क्रिया
 या इच्छायाः क्रियात्वाभिधानेन इच्छादीनामन्योन्यात्मताशङ्कावस्थायां सतरां स्यात् तत्तच्च परमार्थतएवैव शक्तिः
 शक्त एवास्तीति प्रतिपादितम् अत्यन्तिकायां विच्छायाः प्रोभागे या तस्मिन्कर्मणि तत्कर्मनिष्ठानिर्दिष्टिप्राप्तिस्तदोन्मुख्य
 कर्मोवच्छिन्नानिर्दिष्टिरोन्मुख्यं अन्वच्छिन्नानिर्दिष्टिमात्रमानंदशक्तिरित्यावत् तदोन्मुख्यविकासिता चिदास्था प्रवि
 कास इत्युक्तम् ॥ अनंतरं हि तत्कार्यज्ञानदर्शिनशक्तिता ज्ञानशक्तिस्तदर्थे हि यो सोऽस्थूलसममयः ॥ सा क्रिया
 शक्तिरुदिता ततस्सर्वज्ञगस्थितम् ॥ परतस्तस्मिन्निष्ठलक्षणो कार्ये यज्ज्ञानंतत्प्रकाशनशक्तिरपता चिदात्मनः
 सर्वप्रतिपत्तृणामवेद्यमतः करणोऽवप्रकाशमानंतत्कार्यतत्तस्माज्ञानशक्तिः अनंतरं सर्वप्रमात्वेद्यस्थूलकार्यो
 कारसंपत्तिकलस्सममय इच्छाविषय एव क्रियाशक्तिस्ततएव परिसमाप्तिः व्यवहार्यकार्यलाभादित्युक्तं ततस्सर्व
 ज्ञगस्थितमिति न केवलं जगत्त्रिमाणा एवैवयावदेकैकवृत्तकारणाकालेप्येवं शक्तिरपतेत्याह ॥ एवं सर्वसममयक्रिया
 लेशक्तिर्यात्मता न निर्दिष्टानचोन्मुख्यनिर्दिष्टेनापि निर्दिष्टेति ॥ इच्छाज्ञानक्रियात्मता तावत्सिद्धाद्यदि करणा
 काले औन्मुख्यमपीच्छा एवं भागोक्तिकर्मोवच्छिन्नविशिष्टनिर्दिष्टिरूपः अन्याप्यनवच्छिन्नानंदरूपानिर्दिष्टिरनिर्दि
 त्ता तदभावे विशेषनिर्दिष्टेरभावात् यथा बोधाभावे विशिष्टवृत्तादिवोधस्यात एव निर्दिष्टे विशिष्टरूपता प्राप्तिरि
 ति प्राप्तिगृहणं एवं ह्यतम् यदिवानिर्दिष्टिशब्देन पूर्णविक्षतिरुपपत्ता ॥ शक्तिपञ्चकाय एकशक्तभावेपि कार्यो

ॐ
शिह
५

त्यतिर्नस्यादिताह ॥ यदेकतरनिर्यालोकार्येनावनजायते तस्मात्सर्वपदार्थानां सामान्यमवस्थितम् ॥ य
स्मादेकतरस्यशक्तिभेदस्यनिर्यालोपपायेकार्येनकदाचित्पादित्यक्तं तस्मात्सर्वपदार्थानां सम्यक्तिकाले सर्वतत्र
मयशिवतत्त्वोपयोगः इति न कदाचनापिशिवरूपसंश्लेषविशदितामहासंगं प्रारंभइवभावनामेवैकास्यनिमी
णोपि परमेश्वरस्यशरसोऽर्चित एवेति सामान्यम् ऊभकारस्यापि घटकारो सर्वशक्तिशिवात्मना तदपरिज्ञा
नात् ऊभकारतेत्यर्थः एवमेतरेतितदपाठ ओन्मव्यनिर्देति हि त्वापेतया न केवलं घटादिकारणकाले सर्व
शक्तिसंभवोयावद्दृष्टावालेपीत्याह घटादिपदकालेपि घटज्ञानातिमात्रिया ज्ञानातिज्ञानमत्रेव निरिच्छा
दंशं न ताति ॥ ओन्मव्याभावतस्मात्स्यनिर्देति निर्देति विना हेतुप्रवर्तते नैव न च वेति विनाचितम् ॥ घटादिज्ञा
नकाले च घटज्ञानातिचिदभेदाव्यातिवेचि च्यभिन्नघटदेवदत्तात्मकवेद्यवेदकाभासनेनामयत्रिमिकमएवं
पेसाज्ञानलक्षणक्रियाएवोपरीभूतावयवानतज्ञानातीवचनप्रत्युत्तिकालएवज्ञानातिरूपत्वात् ज्ञानम
त्रेवक्रियात्मनि स्थितम् निरिच्छास्वधानरहितस्यवेदनं न भवेन्नानसाधनानात् अवदानवद्दर्शनमेवेच्छात
त्रेवेच्छाक्रियाएवंभागोन्मव्यंतत्त्वमनिर्देति तदोन्मव्याभावतस्मात्प्रमातृवेदनस्यवानिर्देति नरोन्मव्य
पातत्त्वमनिर्देति विना हेतुप्रवर्तते न च चितमभेदप्रत्यवमशक्तिरूपो विना पूर्णशुद्धबोधात्माकर्तवेति घटादीन
सेविनिष्ठत्वादिष्यव्यवस्थितोनाम् सेवचिच्छक्तिस्सामान्यानिर्देति शक्तिरानंदरूपा ॥ ज्ञानकालेशिवत्वाभा
वमाशंकमानयाह ॥ बुद्धिर्विना कथं बोधः सा बुद्धिः प्रवृत्ती प्रज्ञा ॥ न च तस्य तया योमइति चेदपरस्थितो सा
बुद्धिर्यत्तु न स्मृत्संवेदिको व्यवस्थितम् ॥ ज्ञाने बोधमयं तस्याशिवस्य सहजं सदा ॥ न्यादिभिर्नैतत्त्वत्वेनैर्दिया
प्राप्तोमतिः ॥ तस्याएवात्मधर्मत्वमिष्टं न परबोधको ॥ एष एव हि विज्ञेयो न्यायइच्छाप्रतिस्पष्टम् ॥ तदुज्ञाना
तीतिज्ञानबोधो बुद्धिरिति कथं इति मतो बुद्धिर्विना स्यात् बुद्धिश्च प्रवृत्ती प्रज्ञा ताज्ञानचतया तस्य सर्वशक्तिशि

वा

या राम
५

वतत्त्वस्य निर्मलस्य संबंधइत्येवंचेत्तत्र अपरावस्थायामभेदाव्यातावेकारसायां प्रयच्छक प्रमातृणां बुद्धिः यत्तु नः
पूर्णतायापरावस्थयातएवस्मृत्समभिन्नवेद्यतामनुपयातमतएव सदैव दिक् दिक् ज्ञानास्वेदितं ज्ञाने बोधमात्रमबोध
रूपं तत्त्वस्य शिवस्य सहजं सदा प्राप्तं तदुज्ञानासेपितस्मद्भावात् तद्विना तदभावात् न त्वेवमपिन्यायवैशेषका
दिस्मास्यमायातिज्ञानस्य शिवाश्रितत्वापरागे ज्ञानं हितेषामात्मसमवेतमिष्टं शिवश्चात्मरूपइत्युक्तं न्यायादिभि
रिति तेनैतत्त्वत्वे प्राप्तामेतदशायां बुद्धियोगात्मनो ज्ञानस्य तथाभिधानात् न त्वीश्वरे परस्येतातरि तदुक्त
म् एष एव न्यायइच्छाप्रतिस्पष्टं तेषां इच्छाचितेः प्रत्यगात्माश्रिताभेदमयो बोक्तायान्येर्मनस्संकल्परूपानत पर
मेश्वरस्वभावभूतापरापरावस्थास्थिताया सर्वतत्त्वमयतया शिवतत्वाय स्थानमाह ॥ तदेवं प्रसृतो देवः कदाचि
च्छक्तिमात्रको विभक्तिरूपमिच्छातः कदाचिच्छानशक्तिः सदा शिवत्वमदेवात्कदाचिदशरीरस्थितिम् क्रियाशक्ति
समाभोगात्कदाचित्स्थलवेदनात् विद्यात्वविद्यशान्तत्वमंत्रमंत्रेश्वरात्मनाम् आत्मप्रज्ञादनश्रीदोऊवेतावाक
थंचन माया रूपमितीत्यादिषड्विंशतत्त्वरूपताम् विभुर्द्विर्वातिरपाणितावतो व्यवहारतः वाक्यस्थलेन ज्ञानाभासे
संदर्भपाथिवेद्यनम् ॥ तस्मादेवमुक्तेन ऊभेणास्वरूपानुप्रविष्टचिन्तिरपेशक्तिद्वयः प्रकाशानंदमयः प्र
णोपरमेश्वरः शिवः प्रसृतः कदाचित्प्रथमतः शक्तिमात्रकोन्मव्यक्तं ज्ञाननृषक्तं निर्देति मये इच्छाएवंभागे
परापरावस्थारभेदशायातदनुपपेयं विभक्तिरध्यायिनोऽध्ययम् कदाचिच्छातइच्छाशक्तिरूपत्वानिमित्तादथवेच्छा
रूपमाद्यतदनुपपेयं पूर्ववदुपेविभक्तिरक्रियातो ज्ञानमनुपगुक्तं नयनात् एवमशरीरस्थितिकदाचिच्छाशक्ति
समभोगात्तयैतप्राप्तविभक्तिरिभक्तिरकदाचित्परापरावस्थारभित्ताशेषवेद्यवेदकेरूपबोधात्मप्रमात्रवस्थयामत्रा
दिरूपतो विभक्तिरैकांतमिन्नैववेद्यस्य विद्यस्य स्थलत्वम् प्रमातृणां च बोधात्मत्वेपिशिवे ज्ञानोभेदापत्रेः स्थलत्वम्
यतो वेदनस्यापि स्थलम् इदं विद्यात्वम् यत्वेनो विद्याभेदो ज्ञानात्मा न्यायामिच्छेति कदाचिदात्मप्रज्ञादना

पो

त

राम
५

जीदन्वरोतिपादात्
धर्मोस्तद्र्मधर्मतः

८
३
शिष्ट
९

एवेच्छाशक्तिमयः शिवोयावचित्वातं यशक्तिमात्यर्थं ते परमशिवः अत्रान्तरे चोन्मत्त्यनिर्णयपेक्षयाधिकतमसंभवः
तदस्मात्वाभूत्तैतदिहमात्रयावत्प्रतिपाद्यमनएवाधिकशक्तिप्रदर्शनेन तेनैव पञ्चविंशत्तत्त्वपतां विभुदिति
शिवोभेदात्प्राप्तं तन्वद्विद्वत्तुतिनियमः मायोत्रीणोपधुनिविद्योन्मेषेति कार्मसमन्तात्त्रासात्समाससम्बन्धेऽपि परमेश्वर
भेदात्प्राप्तेः सर्वथैवाविच्छेदादागमावगतेऽप्येच्छावशेन परापरव्यपदेशोक्ततत्त्वोपगमः वेद्याकरासाधनापि
निसाधुग्रहणमेषां ज्ञाद्व्यापनाय परमपि हि रूपं यद्विपश्यंता यदुक्तं प्रतिलिखुसमाधानाचेति विश्वराचेति प्र
शान्तप्रत्यवभासाचेति अन्यद्व्यापनोधिकतरं प्रवृत्तं प्रमस्यास्यात्तथापि सरोरस इति मध्यमायामुन्मिषतः
क्रमस्य कारणाभूतायां तत्त्वमशक्तिरस्यैव यदुक्तं प्रतिसंहतक्रमाप्यतः सत्यमभेदे समाविष्टक्रमशक्तिः पश्यंतीति
ततो न सा प्रणापर्यंतदशेति कथं तस्याः परस्थिति रपतापरवृत्त्यपताशब्दवृत्त्यपता तथा च त एव सादृश्या
ह ॥ इत्याहुस्ते परं वदन्त्यदनादितथातयम् यदस्तरं शब्दं रपसापश्यंती पणहिवाक ॥ यदनाद्यनेतं च परं वद
चिद्रूपं तदस्तरं निर्विकारं शब्दं रपसैव च पश्यंती संज्ञा परावाक वागुपतां विना परवृत्त्याव्यञ्जित्यकाशोपिन प्रका
शेतसादिप्रत्यवमर्शिनी प्रत्यवमर्शनमेव च प्रकाशनमच्यते इत्याहुस्ते स एव चात्मेत्याह ॥ स एवात्मा सर्वदेहव्या
पकत्वेन वर्तते अतः पश्यद्वैत्येव चिद्रूपत्वमत्र प्रकम् ॥ यान्तः पश्यद्वैत्याभोक्तृता रपाज्ञेय रपश्रुते चिद्रूपत्वं
चेतन्यमात्रं स एवात्मा कथ्यते सर्वदेहव्यापकस्तद्गोपायैतनावस्थितो भोग्यभुक्ते स एव परमात्मा सर्वज्ञ इत्या
ह ॥ तावद्यावत्पराकाश्यावत्पश्यन्तं तवम् ॥ अभ्यासप्रकर्षात्तथाकाश्याप्राप्तासापश्यंतेव भवतियथानंतं स
र्वमेव विष्टे पश्यतियेन दर्शनं क्रियाथोऽस्याः प्रयतेतदेवाविद्योपशमात्परमार्थो सावित्याह ॥ अत्रादिदृष्टिभिर्हीनं
देशकालादिशून्यकम् सर्वतः क्रमसंदोर्मात्रमाकारवर्जितम् ब्रह्मतत्त्वं पराकाशपरमार्थस्तदेवम् ॥ तदर्थे
प्रकाशनव्यापार इदियालोचनायुपायोपयोगो नास्ति देश कालजात्यवच्छेदाच्चात एव सर्वतो देशात्कालाच्चयः क्रम

न

राम
९

स्तदव्यपदेशमात्रं ब्रह्मतत्त्वं क्रमस्यैव संसाररूपत्वात् अतश्च सर्वग्राह्यग्राहकाकारवर्जितेततः परतरस्याभावात्परा
काश्याप्राप्ते तस्यैव च परमार्थः पश्यंती रूपः स एव च प्रतरेव भवतीत्याह ॥ आस्ते विज्ञानरूपत्वे स शब्दोऽत्र विवक्ष्य
मध्यमा कथ्यते सैव विद्वन्नादमरुत्क्रमात् ॥ स एव पश्यंती रूपः शब्दोऽर्थप्रतिपादनेच्छा रपया विवक्ष्योपलक्षिते मनो
विज्ञानरूपत्वे आस्ते सैव च मध्यमावाक्य्यते क्रमेण विद्वन्नादमंज्ञप्राणापानवायुश्चासात् प्राणापानात्तरनित्य
मेका सर्वस्पति एतीति प्रतरप्येवमास्त इत्याह ॥ संप्राप्तावक्रुद्धरं काण्ठादिस्थानभागाशः वैखरी कथ्यते सैव व
द्विर्वासनया क्रमात् वृत्तादित्रैव्यावृत्ता गृह्यते च चरादिना ॥ अत्रापि विद्वन्नादमरुत्क्रमात्सा पश्यंती संप्राप्ता
वक्रुद्धरमिति योज्यम् तदुक्तं प्राणो वर्णो न भिव्यं वर्णोऽप्येव प्रलीयते इति ततो वक्रुद्धरं प्राप्ताकाण्ठादिस्थान
भागेऽपि विभक्तककारादि वर्णोऽप्येव वैखरी वर्णपते स्थानेऽपि विद्यते वायोऽत वर्णपरिग्रहा वैखरी वाक्पयोऽङ्गाणां प्रा
णावृत्तिनिबन्धनेति परतोऽपि वायार्थं वासनया विद्यारपया क्रमेण वृत्तपटाद्याकारैर्विद्युत्ता सैव वाक्चरादीनां प्रा
ह्यभावमापद्यते तथाते प्राद्वरित्याह ॥ यस्मात्तैरच्यते सद्भिरेवं वस्तुप्रवृत्तये अनादिनिधनं ब्रह्म शब्दतत्त्वं यद
स्तरम् विवर्तते तथैवावेन प्रक्रियाजगतो यतः न सोऽस्ति प्रत्ययोलोके यशश्चानुगमाहते शब्दब्रह्मणि निश्चातः
परं ब्रह्माधिगच्छति अविभागात् पश्यंती सर्वतः संहतः क्रमा इत्यादिवाक्परचने सौरेवं प्रतिपादितम् ॥ य
स्मात्तैर्वैयाकरणैस्सद्भिसाधुभिर्मण्डेरैव मुक्तं रूपं प्रतिपादितम् पश्यंती रूपं शब्दतत्त्वमस्तरमनाद्यनम ब्रह्म विद्या
र्थभावेन विवर्तते तदस्य रूपमात्मन्युपगच्छति अस्य विभक्तान्यरूपोपगच्छति विवर्तस्तस्याः तद्विवर्तने यतो विव
र्तनाय क्रियाभावभूतभुवनादिविन्यासवैचित्र्यमिति तथानमद्यपि तदिप्रत्ययोलोकाव्यवहारे स्थितो वाक्चरा
नगमवर्जितः वागुपतां विना न ब्रह्मतत्त्वप्रकाशोपि प्रकाशेतसादिप्रत्यवमर्शिनीति तथैव भूते पश्यंती रूपे शब्दा
व्यवहाराण्यो निश्चातस्तेन परं ब्रह्माधिगतं भवतीति तथातश्च पश्यंती रूपं ग्राह्यग्राहकविभागक्रमरहितमविभागा

ॐ
शिष्ट
८

तु पश्यंती देशकालक्रमसंसारवती चेति आदिगुह्यात्प्राक्प्रदर्शितमध्यमाद्यैव्यादिवाक्यैरुक्तमिति तद्विधानौ विचार्यत इत्याह ॥ तद्विचारयराज्ञं न संस्पृश्ये पविधीयते ॥ वैयाकरणोक्तविचारार्थसिद्धौ तद्व्यमाणा युक्ति युक्तत्वाद्यः सपरिनिष्टो प्राप्यते तथा चेत्याह ॥ आदौ तावद्विद्यते स्थिता वाक्यमसंज्ञिते तस्यात्मता ब्रह्मता वावक्तुं शक्यानसाधुभिः ॥ प्रथमे तावद्वाचोयुक्तिरेवैषा विरुद्धा तथा हि वाक्यस्थिता तिसृष्वनकर्मैर्द्विष्यते बुद्धीन्द्रियस्य बोधापयोगोपि भवेत्तस्य पर्यन्तवर्तिन आत्मनो ब्रह्म तस्य वा संबंधी स्वभावो भवेत् तस्मात्तस्माधुभिर्पूर्ववत्तदुपलब्धवत्तमेव न शक्यम् तस्याविविधायां स्थितत्वात्पाणिपादादिव्याहृतापरमार्थत्वं न युज्यते इत्याह ॥ इन्द्रियेणैव सामान्ये पाणोर्देवं द्रष्टान किम् तत्र चेत्स्वकालना सर्वत्र कालनागतः ॥ वाचः स अपश्यंती रूपतया ब्रह्मता स्तिते नैषोक्तेति चेत्तास्य रूपता सर्वत्र पाणोर्देवतादौ च तावपि चाग्रे कालयिष्यते अथवा ग्यपदेशे पि ध्यानावस्थायां हृत्कण्ठान्तुभूमध्यादिस्थानांतरा पञ्चमाणा तस्या उक्तेषां न तपाणोर्देवमस्तीत्याह ॥ अंतः उक्तो ह्येतादेवैत्याणां दिक् न सत्यता सर्वस्यांतः परामर्शोऽर्णता स्ति प्रवर्तते ॥ प्राणापानसमानोऽनां देरपि हृदाद्या क्रमाणा तस्य तास्या तस्यैव चार्थस्य प्रवृत्तिकालेनः परामर्शोऽस्ति न हि पश्यंत्यभिमततावस्थायां शब्दस्यैव शब्दार्थस्यापि न परामर्शः केवलमभेदेनेति सर्वे तथा स्यात् अथवा च स्मिदि प्रदत्तादिनोक्तं पड्याह ॥ अत्रोपासनया सिद्धिर्देवतायामिति चेत् योगशास्त्रेऽसर्वेषां देवतासिद्धिर्योगिता ॥ यो वै वाचमपासनेनैषो तद्विदोऽसिद्धिरुक्ता वागीश्वरी चाधिष्ठातृदेवता तत्रास्तीति सासते तदपि न योगशास्त्रादिष्वधिष्ठातृदेवताः करणानामदाभूतानां च धारुणशस्त्रिद्योपिततस्तत्रापि प्रसंगः तेनैतमेतव्यमित्याह ॥ तस्माद्विराट्पगर्भादियोगसांख्येतिहासताम् विहाय शास्त्ररचनाज्ञातवित्रविगतने पाणोर्देवियवत्त्रैतद्वद्वागिन्द्रियं भवेत् ॥ तस्माद्ब्रह्मादि प्रणीतयोगशास्त्रसंख्यानामितिहासत्रपंतदुक्तमर्थप्रपंचयंश्चास्वकार्यम् तद्विदिहासात्मनो विहाय समनीषिकया शास्त्ररचनाने शाभते एवं च यथा पाणोर्देवियमनादिशास्त्रासि

ते एव

सम
८

इत्वात्र ब्रह्मरूपेण विरच्यते पितृतदनुसारेणैव तद्यावागपि ॥ सांख्योदेरपि कथमनादित्वमित्याह ॥ अथोच्यते प्रक्रियासोसांख्यादि रचितानसा तत्रोन्मेषप्रसरणे भवेत्संबंधवागिनी विमर्शानुभवेनैषा यथा वाक्यमेष्यिता लत्यते बोधरूपेणानतथा चरणादिकम् इति चेच्चर्चातो तावत्पश्यंती युज्यते यथा ॥ सांख्यादि सिद्धांतेषु रचनावाक्यमैद्वियमिति प्रणोतृ संबंधिकल्पनामात्रमेतन्न तपरमार्थसंविद्यार्थो लोचनस्य शोस्ति न च प्रक्रिया परमार्थविचारेऽसंबद्धतायाति तच्चाहिसर्वेयाः संविदि प्रतिष्ठापुपयां त्यसंविदिता असेन एव संविच्चविमर्शान्तरा संविदेव न भवति ततश्च समस्ततत्ससारस्वरूपो ये विमर्शानुभूयमानो भिलापमय एवेति वाचा सहका स्य धा पाणोर्देवता बोधमयो ह्यर्थसत्ता प्रारंभो बोधश्च विमर्शोऽस्मा प्रथमे वाचैवानुबिरो न तपाणिपादादिनेति चेत् तदेवमपि बोधा विमर्शोऽस्मावा इत्येवैत्यास्तामत्यदेतत् पश्यंती तावत्स्वरूपाभिधानां विचार्यतां यथा पश्यंती भवति पश्यंतीत्वेन युक्तैवेत्यर्थः स्वरूपमभिधानं च तस्या चर्चयितुमाह ॥ वर्तमानसमाहृता क्रिया पश्यंतुदाहता दृशिसकर्मको धातुकिं पश्यंतीति कथ्यताम् ॥ वर्तमानकालाहृता दर्शनक्रियादिवागात्मककर्तृनिष्ठा पश्यंती शब्दस्यार्थः दृशिश्च धातुस्तकर्मकस्तकर्मक्रिय इति दृश्यमत्र कर्म निरूपणोपम तदेव पर्यालोचयन्नाह ॥ यथा भासान्वदिभूतोऽस्मान्मनोऽप्यसतोऽपि सत्यत्वे दर्शने भूशोऽसत्ये सत्यता कथम् ॥ यथा भासान्वदृष्टादि रूपाणि दंतया पश्यति तत्रैषो सत्यासत्यविचारे सत्यता तावदसत्यविभक्त्यरूपो यथा हि तात्मके विवर्तते सिद्धिर्दर्शनभ्रंशमया त्रवाच्या असत्येऽनर्हशेनास्यार्थदृशित्वे पश्यंती सत्यता योगः अविद्यावादोऽपि न युक्त इत्याह ॥ यद्वा तत्राविद्यावासाप्यस्याः कथमास्थिता सत्यासत्तावसत्यावास्यत्वे दर्शनततिः असत्ययापि सत्यस्य संबोधोती वडुं ॥ अनाद्यविद्यावशादस्य सत्यदर्शने मिथ्यात्वेना वदस्याः स्थितम् अविद्यायापि च संबोधो न तस्या चर्चते अविद्याया विद्याभुपगमादेवा सत्या न च सत्यया संबोधोऽप्यत्र पमया युक्तः न च पश्यंत्यस्य सत्या युक्तेत्याह ॥ असत्या यदि पश्यंती पश्यंती ब्रह्मचिन्ता पश्यंती ययसत्या न तयश्यंती

३
शिष्ट
२

ब्रह्मतत्त्वमिवाच्यते इत्यतः सार्थस्य अन्यथाह ॥ वहिर्भावात्तिसृष्ट्यादौ पञ्चाशत्पति सायकिस स्यात्सृज्यसत्त्वानि
विचित्रमभिधीयते ॥ किंतु त्वंतगभावादिस्त्रिभावाः पश्यन्तेव सृष्ट्याः तांश्च सृष्टाल्लक्ष्यरूपात्मा पञ्चाशत्पतेतदे
वदिष्टं तत्र तत्र सामान्यसत्त्वानि रूपाणि सृजतौ ते तत्त्वसंभवादाश्चर्यम् सत्कार्यवादोपपत्तेः कारणाभ्यकार्यो
व्यतिरेकेणासत्त्वताप्राप्तेः असत्त्वसर्गेण सत्त्वसंभवात्कारित्वेन मानिन्यप्रसंगात् न च कीदृशं वा न तथा वा सृष्टिः
त्याह ॥ ज्ञाता नृज त्वसौ तान्त्वानेति ज्ञाते घटशंतात् अज्ञाते पुनरसृष्टिः स्यादित्येकीदादिकेन च ॥ सृष्टिश्च ज्ञा
तपूर्वाणामुताज्ञातानाम् तत्र सृष्टेः पूर्वमल्लक्ष्यरूपत्वेकस्य दर्शनम् अतोपरिदृष्टानेव सृतेत तज्ज्ञाते पुन
रिति पुनो नोपपत्तेः अथवा ज्ञाते पुनरसृष्टिरिति न भवतो दर्शनम् नाभ्युपगम इत्यर्थः अज्ञाते घटपि बुद्धिमताम्
बुद्धिपूर्वाक्यं सृष्टिः निष्प्रयोजना च कथं स्यात्सृष्टिः कीदृशं सृष्टसृष्टिः सृष्टिसंभावत्वेति हि भवतो नेष्टम् ॥ पु
नर्विकल्पयन्त्याह ॥ तानि दृष्टानुसृतिस्तृष्ट्यानुप्रपश्यति पश्यन्त्याः सत्त्वरूपायाः तत्त्वत्वेन दर्शनम् असत्त्वसत्त्व
दृष्टेव पश्यन्त्यां मलिनात्मता असत्त्वान्तत्वरूपान्वाक्यं सृतिरुत्पत्ताम् ॥ तानि तानि वस्तुनि दृष्ट्वा ज्ञात्वा वा सृज
तिसृष्ट्वा वा प्रपश्यतौ ते तद्यथा सृज्यनुशब्दोत्र पञ्चादर्थः न शब्दो वा वितर्कं पश्यन्ती त्वमेव न युक्तम् तथा हि सत्त्व
पामादृशानो च सत्त्वत्वेन दर्शनेनाभ्युपगमो हेतुप्रसंगात् अथ ते घातसत्त्वत्वेन तोयथैव सत्त्वसर्गे मलिनतान्दृ
सत्त्वदृष्टौ सत्त्वैव भ्रातिरप्यता पुनरपि चासत्त्वानर्थान् सत्त्वान्वापश्यन्ती कीदाद्यभावेपिकेन प्रयोजनप्रकारेण सृजतौ
तिविमृश्यताम् असत्त्वसत्त्वसर्गदर्शने प्रागुक्तेष्वविद्यापर्याप्तपर्यालोचनाप्रसंगदानाय पुनर्विकल्पिते प्रयोजन
ने विनैवाविद्यारतस्सर्ग इति पर्यालोचयन्त्याह ॥ अविद्यायाः स्वधर्मः किं परधर्मो भवामवेत स्वधर्मे त्वेस्यामानि
न्ये परधर्मेपि कस्या परस्परशास्त्रानिष्टस्य स्वतंत्रावातथापि सा स्वातंत्र्यादुर्निवारैव स्वतंत्रः केन वायंते ॥
अविद्या किं पश्यन्त्याः स्वधर्म इत परधर्मः स्वधर्मे त्वे तस्या अविद्या स्वभावत्वे मानिन्ये स्यात् परधर्मे त्वे वा कस्या पर

राम
२

स्यासौ धर्मः न सृष्टयवादे ब्रह्मणः कश्चिदर्थः परोक्षोति शास्त्रे भीष्टः अथवा विद्या स्वतंत्रैव तत्त्वकस्य चिदमभूता तथा
पिसाडरुद्धैव स्वातंत्र्यादितोः स्यात् स्वतंत्रादिकेनात्येन निवार्यते केन वा प्रवर्त्यते तथा हि स्वतंत्र एव न स्यात् अ
तः प्रवृत्तौ स्वतंत्रातिवृत्तिः पुनरस्याः परकायोपि स्यात्तत्र निवृत्तिकारणभावमात्रेपि प्रवृत्तिकत्वेनास्वातंत्र्यापत्तेः
अवाच्यत्वमविद्याया विमृष्याह ॥ तत्त्वान्तत्वे वाच्यत्वाच्च विद्यामिधीयते पश्यन्त्यालक्षितासौ वानवायदिन
लक्षिता पश्यन्ती ज्ञाद्युमायाति लक्षिता तर्हि लक्षिता ॥ वस्तुनिहितस्यान्यत्वनित्यत्वानित्यत्वादिभिर्वस्तुधर्मैर्वा
च्यान्यवस्तु पुनरविद्यानिस्संभावाकथं स्वभावत्रयाव्यपदेशादस्यादिति चेत्तदवस्तुभूता सा पश्यन्त्या दृष्टानवा
यदिन दृष्टा तर्हि पश्यन्ती ज्ञाद्युमायाति सर्वदर्शनाभावात् पश्यन्ती स्यादित्यर्थः अथ तया दृष्टा तद्वैवोपलक्षिते
वापरविवेकेनैव प्रतिभातत्वात्तदनुसारितया वाच्यापि भवेदितियावत् तत्त्वान्तत्वेपि तिवद्वचने शोडाबर्चोदि
न्यायेन अवाच्यत्वेनाप्यवधार्यता तस्याः स्यादित्याह ॥ अवाच्यत्वेन भवतो तस्या रूपं तु गतम् अलक्षितस्वरूपा
या अविद्यात्वं कथं स्थितम् ॥ अलक्षितत्वे सत्यावाच्यत्वेनापि तदीये रूपं तु प्रमाणाद्भवतामवगतम् तस्याप्य
लक्षितत्वात् अलक्षितस्वरूपत्वे वा वाच्यत्वं वदविद्यात्वमपि कथं व्यवस्थाप्येत अनुमानसिद्धौ कल्पयन्त्याह
भेदबुद्ध्यनुमानाच्चैल्लक्षिता तर्हि लक्षिता ॥ भावभेदसिद्ध्यनुमानपपत्त्या तत्वात्वेनाविद्यायदिलक्षितानुमिते
त्यर्थः एवेतर्हि लक्षितेयतत्किमित्यलक्षितत्वमुच्यते स्यात्तथा च त्वेवा एवमपि न सिद्धेत्याह ॥ न चानुमान
सिद्धेतेष्ववस्थायादिदृष्टाणात् ॥ न चापि भवतो नुमाने सम्यग्ज्ञानसिद्धे अवस्थादेशकालानां भेदादिना सश
क्तिप्रभाधानामनुमानेन प्रसिद्धिर्भवेति हस्तस्पर्शादिवोधेन विषयेपथिधावता अनुमानप्रधानेन वि
निपातानुदर्शने भवेति चान्यच्च वदतः न हि वस्तुव्यवस्थापने शक्ततायां प्रत्यक्षात्पुनता तस्य स्यादशक्ततायां त्वप्र
माणमेव ॥ सत्यावास्थादसत्यावानमध्यायाः समन्वयः विद्यानभवतो तेवंतत्त्वान्वाकाचिदापतेत सत्येव य

३
शिह
२०

दिविद्यानामभावस्तद्विश्रुतता श्रुत्यायां बाधते चित्रं पश्यंती दर्शनात्मिका ॥ सत्तासन्निभस्येसाधुस्मती वा स्यादवि
द्यासत्तातद्विपरीता चेत्तर्थाः नमध्यायास्मभवाः सदसतोपरस्यराभावः पञ्चात्रतृतीयराशिसंभवः यतः तथा
हीयमविद्याविद्यानभवतीत्येवंविद्यापर्युदासेन समस्तविद्यात्मनया प्रथमानान प्रतिषेधमात्रपातत्रविद्यास
दृशीकाविहिष्ठात्मिका स्यादविद्यासत्येकप्रतश्चनानिर्वाच्यत्वेनाप्यह्यम विद्यानां सम्यग्ज्ञानां भावः प्रसज्य
प्रतिषेधोपियद्यविद्यानसाश्रुतयानिर्द्यतिमात्रेन किंचिदितितयावत् ततश्च श्रुत्यानोरप्यापश्यंतीनामसम्य
ग्ज्ञानात्मकः पक्षो बाधन इति चित्रम् सम्यग्दर्शनबोधनेव हेतुभूतिः अकिंचिदप्यबाधनशक्तिभावात्तसम
वत्येतदित्यर्थः पश्यंती चेनेष्टप्रतिभिज्ञाज्ञानायेन शब्दनात्मिका परमेष्ठिरशक्तिरिष्यते भवद्विरीश्वरापगमप्रसंगा
दपितुसूत्रमावाच्याभेदेन स्थिता वाचकः शब्द इत्येवं च शब्दात्मा सा विदित्यत्वाभावेपि पाण्यादियथापार्थिवत्वात्तप
रमार्थस्तथावायवी वागपीत्याह ॥ पाण्यादश्च शब्दात्मा वाचोवाद्यात्मनानकिम सिंधुशब्दादिवज्ज्ज्ञेन पश्यंती
दितो भवेत् ॥ न शब्दमात्रं पश्यंती मध्यमादौ स्यात्तु सत्सहते समुद्घोषादिरिव तथा तत्रादर्शनात् न पश्यंतीत्यस्य
भूता प्रविद्यया बाधनमपितु मध्यमाया इत्याह ॥ अथ मध्यमया वाद्याभावाग्राह्यादविद्यया तस्या एव हि संयो
गा बुद्ध्या संकल्पनात्मना ॥ मध्यमाख्यया वाचा वाद्यत्वेन भेदेनाभासमानाभावाद्यविद्यावशाद्वाद्याः तस्या एव
संकल्पनात्मना र्थावसायः पया बुद्ध्या संवेधान्नः करणो प्राणापानपथेतस्या एवावस्थानात्तत्र पश्यंतीः एतदपि ने
त्याह ॥ तत्रापि मध्यमाया स्यात्कार्यं पश्यंतीवस्यया सा ज्ञानादेतन्न किं न शक्तेन ज्ञेयदेसो ॥ तत्रापि मध्यमाया बु
द्धिपदेवेत्येव हेतुता भवासिनिस्थिताया अविद्यायोग इत्यभ्युपगमे मध्यमावाक्कादाचिद्वाकाया भावाद्वाच एव च
एवं स्यात्समावाया स्यादिति न्यायेनान्यकारणाभावात्पश्यंतीवस्यैव समाजन्त्या प्राप्ता एव च सति के न हेतुना तो मध्यमा
शक्तेनाभिज्ञाया ह्युरितामसो मुद्रसमावासती ज्ञेयत्वं तत्कथंचित्तज्ज्ञानं युक्तमित्याह ॥ न हि तस्या निमित्ते वाका

या

राम
१०

गांसमवाधिवा निमित्तत्वे एथत्वे स्यात्समवायेतदात्मता ॥ असाविति वर्तते असौ पश्यंती तस्या निमित्तमात्रं कारणं
विज्ञानो यम नापि समवाधिकरणं सजातीयतया अविभागेन वा स्थितम् निमित्तमात्रं वेदेतापतिः समवाधित्वे तत्तीर
स्वैव दधुपादानकारणत्वे सत्यपादानोपादेययोरेकप्रवादः पत्वेनाभिज्ञयोगक्षेपता प्राप्तावात्मभेदेन तथात्वे
तस्यात् घटं प्रति ते तनामिव वा समवाधित्वे पश्यंती मध्यमयोस्तत्पटवदभिज्ञात्मता भेदेनाप्रथमात् ततश्च दोषम
भिधाय ह्ये पश्यंतीत्वमप्यनुपपन्नमाह ॥ तथापि विद्यया योगः पश्यंतीत्मानमेव चेत् अर्थमूकं जगद्वाह्ये सर्वमेव
भविष्यति इन्द्रियादेर्मनो हते सर्वस्या एव लोपिता ॥ पश्यंती मध्यमया सहैकयोगक्षेपत्वेन कोन वाम मध्यमाया इवावि
द्यायोगदोषः मुद्रतादोने अथ मुद्रैव पश्यंती यतो न भेदेनार्थान्तरपित्वात्मरपास्तोता विद्यायोगदोषस्तस्या इत्येवं स
ति मध्यमाया अपितदभेदात्तथात्वे वाह्येभिन्ने यं ज्ञाते धमज्ञमश्रवणाच्चोच्चारणमुत्पत्तेर्मूकमपि सर्वमेव जगद्भविष्यति
यदित्त्वन्मतमाश्रयिष्यति न निदानो मेवमस्तीति प्रत्यक्षविरुद्धतामस्योपगमस्याह चक्षुरादीन्द्रियमादिः प्रवर्तकोयस्या
स्तस्यामनो हते सर्वस्याच्चक्षुरादिसदितायाभिज्ञाथं विषयाया विलोपितानुपयोगिता च प्रत्यक्षविरुद्धापि भविष्यति
पुनरन्यथा लोचयन्नाह ॥ पश्यंती किं शरीरे त्वे हि सर्वत्र वा स्थिता अंतरव्यापिता तस्या वाह्ये किं मध्यमादिना ॥
पश्यंती शरीरे त्वे ताभूमौ किं वा बहिरपीति सर्वत्र स्थिता पूर्वस्मिन्कल्पे परिमितत्वे हि तीयस्मिन्कल्पे मध्यमाया कस्यामि
देतावेद्यमया अपि व्याप्तवस्थानात्किं मध्यमावेत्तरीरपवाक प्रभेदेन ॥ प्रसरन्नादविन्हादि सापेक्षा चेदनीश्वरी
पश्यंती नवर्तमाना प्राणापानरूपविन्दुना दसापेक्षा चेत्सो संहारयोः प्रसरत्तद्विदथापि न व्यापिकानाप्यहयास्या
देतदनीश्वरत्वं ॥ प्रतिदेहं एथकिं सामवंत्रे कोन वा स्थिता नानात्वे तत्तथैव न तदेवात्ममशब्दा शरीरेः प्रवि
भागश्चेतान्यस्यानिते स्थितिः ॥ सा च पश्यंती प्रतिदेहं एथभूता वा स्यात्सर्वदेहेष्वेव वा एथैव न वद्वाः पश्यंतीः
स्युक्ततश्च नाहेतुम् वाको सति सर्वदेहिनामेकपश्यंती यातादेकत्रापि वक्तुरितत्पर्वकप्रयत्नपरितप्राणाभिदतस्यानोः

किं

या

स्थितशब्दविशेषोयस्मत्पदसर्वेष्वपि तस्मात्मासीनेष्वप्युच्यतेः स्यात् अन्यथा कुचिन्नादृशकार्याकरणात्तस्य स्वभा
वमेतापत्तरेकपदस्य स्यात् अथैकत्वेपि शरीरोपाश्रयः प्रविभागस्यैवैतितत्रतान्यसत्यानीति तद्वदशनेव
स्या नचासत्यमविचिद्रूपं कचिद्रूपयोगिभवतीति यावत् ॥ अविभागेत्यादिकेन न ज्ञानेन सन्नहिता पश्यंतीत्य
दिवोपेतलक्षणं तद्विलक्षणम् ॥ अविभागात्पश्यंती सर्वतः संहतक्रमेणादिना लक्षणं न संप्रख्याप्यतिव्याप्तिपरि
हारेण लक्षिता यद्युच्यते तज्ज्ञानमेतद्विलक्षणमतिशोभनेमिषु पदार्थाय तो विलक्षणं लक्षणं स्यात् यच्च तद्विल
गमात् तदाह ॥ अविभागात्कथं सा स्यात् यतः पश्यंतीत्यसौ स्मृता ॥ यत एव पश्यंतीत्यसौ विभक्तदृशार्थोऽस्वीकृतः
कथं मविभागा स्यात् यतो लक्षणं लक्षणं पदार्थोऽन्योऽपि रहः तथाहि यानि पश्यन्ति किं सा वरपदिकान् भागशः
अतथा यदि पश्यंतीमिष्या पश्यंतीत्यदाहता यथा रूपा पश्यंतीनि विभागात् कथं भवेत् ॥ स्वकोनकोनरूपदिकान् भा
गेन किं दृश्यवस्तुनि पश्यन्ति यानि दृष्टं प्रवृत्तेन ध्याहारः युक्तं येन तद्वद्विप्रनरतथा विषयेण पश्यंतीभवति तन्मि
थ्याज्ञानरूपा पश्यंती अथवा मिथ्या पश्यंतीत्यदाहता पश्यंतीत्यर्थः अविभक्तात् तदा स्यात् भिन्नदृश्यवस्तुभावात्
पश्यंतीत्वानुगोधात्तु यथा स्थितेण रूपा सूरूपानि क्रमेण वा पश्यंती विभक्तदृश्यपुक्ता नि विभागात् कथं भवेदित्युक्तम्
स्वकोमेव स्वावपम् ॥ भविष्यंतं वर्तमानं कथं पश्यंतीनागतम् अन्यदिग्देशगतान्यदिग्देशस्य दर्शनम् ॥ योग्यदेशस्य
वर्तमानार्थानुभवित्वेन तावत्सर्वप्रमाणान्मात्मन्यनुभवः तत्र भविष्यंतमर्थं तदनागतमेव कथं वर्तमानं वर्तमा
नत्वे पश्यंती स्यात्सम्यग्पश्यंतीत्यर्थः तथा न्ययोग्यदेशस्थितेन योग्यदेशस्थितस्य दर्शनं सम्यग्दर्शनं रूपा पश्यंतीत्यर्थः
तथान्यदिग्देशकालगतेन ज्ञानेनान्यद्विकालगते सति विद्यमानेनार्थं दर्शनम् ततश्च कथं वर्तमानं योग्यदेशस्थमेव
पश्यंती भविष्यंतमनागतमसंप्राप्तमन्यदेशस्थितं पश्यंती स्यात् सर्वदर्शनी चेष्टते मादेशकालावत्र परस्परपलनं ततो
॥ अथ साधारणं ज्ञानं तादृक् किंच न पश्यति तथापि तद्विभक्तेन भवता तदभेदः ॥ न किंच न गृहीते स्यात्तथा न्यासे हतं क
मा ॥

स

मपान

राम

११

लक्षणोत्तर

देशकालभिन्नार्थशरीरिभिन्नावेव ज्ञानानि सा पश्यंतीते प्रसाधारणमेकं तादृक् सर्वतः ज्ञानप्रपंचनव्यापनसमं किं
चनानियतं परिदृश्यमाननीलपीतादिबिद्यतज्ञानोत्तरमस्ति तस्य पश्यन्ति सर्वे पश्यंतीत्यर्थः तथाप्यसाधारणानीला
दिनियतज्ञानानां भेदात्तस्यापि भेदताभिद्यमानता स्यात्तत्र सामान्यतातेभ्यस्तस्याभेदात् तथा च सति न किंच नाना
गतादिगृहीते स्यादनागतार्थाज्ञानाविभिन्ना पश्यंती तदानीमेव तंगृहीष्यतीति अथवा नीलपीतादिज्ञानवद्भेद
तास्याः पश्यंती सस्यापि नीलादिकं भविष्यद्वर्तमानार्थशबलीकृत्वात् अथ तस्य न भविष्यदादिशबलतापि
तद्वोधमात्ररूपत्वेनाविभेद एव तत्सदभेदतो न किंचिन्नीलादितया गृहीतम् ततः कथं पश्यंती स्यादिति अथा
न्यातरभेदतातेः पश्यंती संहतक्रमेति ॥ संहतः क्रम इत्यस्यां संहती ज्ञायते परः यथा क्रमः संहतो वा किमात्मन्य
परत्र वा आत्मनः सक्रमत्वे स्यादप्यत्र परसंगमः किं पूर्वसक्रममाभूत्सा रपदित्वेन सङ्गते ॥ संहतः क्रमोऽस्यामिती
त्येवमिति शब्दो भिन्नक्रमोऽप्यत्र एवैतदिसप्रम्यं पश्यंती सन्निवृद्धीदिसदा संहती न्योऽर्थे पश्यंतीत्योऽतिव्यादत्त
म् अथवा तृतीयाये यथा क्रमः संहतः पश्यंती सान्ता एवैवाधिकारणापेक्षा यो किमात्मनि संहतोऽप्यपरत्रेति वि
कल्पः तथात्मनि क्रमस्य संहरणो योजने सति तस्य सक्रमत्वे स्यादप्यत्र तद्वितीयवस्तुसंबन्धः ततश्च हेतापत्तिः अ
थात्मन्येव पूर्वसक्रममाभूत्तया पश्चात्क्रमस्य संहतो निवारतो न त्वस्य त्रहेतापत्तेः तथापि तस्याः सक्रमाक्रमरपदित्वे
प्रसंगः अविभागकथं सा स्यात् यतः पश्यंतीत्यसौ स्मृतेः यत्र पश्यंतीत्यादेव दर्शनक्रिया कर्मकरणपेक्षया निर्विभाग
त्वे दृष्टितं समर्थमानं परेणाशङ्कते ॥ अथात्मना सा सात्मानं पश्यंती निर्विभागशः भागकरणभूतत्वात्पारतंत्र्ये
ज्ञातता ॥ आत्मनेवात्मानमेव च पश्यंती सा स्थितानि विभागशः विशिष्टादयेतदृथग्भूताद्वागाद्वागात्रिष्ठा
ता कर्मकरणादिशक्तिपात्रेण स्थितेत्यर्थः तत्रापि भागे द्वितीयकारकशक्तात्मनिकरणादिरूपत्वात्तस्या एव पारतंत्र्य
अज्ञेयता च प्राप्नोति स्वातंत्र्यात्मा देवचिद्रूपस्येतदीश्वरपश्यंती भिन्ना यो परीक्ष्यम् पश्यति आत्मानमात्मनाह

३
शिव
१२

तिदेवदत्तोयथा तथा भविष्यत्तत्रास्मिन्गौरेविभागात् हस्तोदेः करणोत्वं हि मस्तकादेश्वकर्मता ॥ कर्तुम
नस्वाववीनामूर्तोइदं पुनः ॥ देवदत्तात्मनियथा कर्मादिभेदस्तथा तस्यादित्यतः देवदत्तस्य मूर्तेन विताकारस्य
स्वामेरववद्भिर्गुणहीतात्मशब्दाभिधायकैर्विभागः तथा हि हस्तस्यान्यस्यावयवस्य शब्दादियुक्तः करणात्मा मस्तक
स्य हस्तयोर्देवोदयमानस्य कर्मता कर्तुमनोयुस्तथा त्मास एव हस्तादिर्देवोदयवोत्पत्तौ यत एव तावत्प्राप्तमा
वः पश्यन्त्याः पुनश्चिन्मात्रपत्वेनामूर्तोयावेतयाभावात्तावयवापेक्षोयव्यवहारः ततस्तस्या एव भागो करणा
दित्वेन जडतापत्तिरेव ॥ पश्यन्त्यादृष्टमात्मानं दृष्ट्वा दृष्टता कथम् पश्यन्त्यादर्शने दृष्टेन च वायुपपद्यते ॥ आ
त्मानं च पश्येतीति मद्दृष्टं एवं पश्यत्यदृष्टम् तद्वयमपि न युक्तम् यतः पश्यन्त्याः प्रकाशरूपायाश्च दृष्टत्वमप्र
काशतानैव दृष्ट्वा तानि न पुनर्दर्शनक्रिया प्रवृत्तिरुक्तान च पश्यन्त्या आत्मा प्रतिज्ञा मत्प्रायेन प्रतिज्ञा मेव दर्श
नक्रियाया उपयोगतवर्तमानता स्यात्तापि तस्या आत्मनादिकालावच्छेदः ॥ पश्यन्ते सा किमात्मानं पश्यन्ती जडमे
व वा जडत्वमेवास्याः पश्यन्तीत्यनवस्थिता ॥ सा चात्मानं प्रकाशरूपत्वात् पश्यन्त्यात्मा च किं पश्यन्ते पश्यन्ता
प्रकाशरूपे जडं जडं तस्मिन्सा पश्यन्तीत्यात्मा पश्यन्त्याः प्रकाशस्त्वित्यप्यपि पित्वात्मानमेव ततस्तस्यापि पूर्वं
विकल्पयोमादनवस्थिता अवस्थानस्य दर्शनविश्रान्तेभावान् किंचित्पश्यन्ति वास्तवमेतदस्मद्दर्शनात्त्वयः कर्मत्वे
पारतन्त्र्यस्यात्र स्याद्वनिजात्मनि ॥ यद्विवाभवद्भिन्नौ न्यनीलपौतादिस्थले विभक्तौ स्वरूपे दृश्ये पश्यत्यपि तदृश्यभू
मनापत्रे दृष्टारमेव किंचित् विकल्पे सत्त्वमप्युपपश्यति दृष्ट्वा यं न यदृष्टं यं न यदृष्टं यं न यदृष्टं यं न यदृष्टं यं न यदृष्टं ॥
ततोऽस्मदीयदर्शनानुगमस्यात् पश्यन्त्ययि क्रिया कर्तृकर्मकालविभागात्मा तत्रोभवेत् वास्तवेतु कर्मत्वेऽप्युपग
म्यमाने तदीयसत्त्वमदृष्टत्वात्माधिकारोऽसत्तितस्मिन्नेवैकात्मनि दृष्टत्वात्सतं त्रे दृश्यतया पारतन्त्र्ये स्याद्विरुद्धम् ॥
स्याद एव हि पश्यन्ती तदन्वावाहयमेवेत् तदन्वत्वेनैकोवातदेगुल्यग्रपया वाक्यगत्या त्रसत्यत्वेन भयतेन विशेषे

तिनचमित्रं पश्ये

नच पश्यति ४
राम
१२

यता आत्रानात्रविचारोवासर्वेयैव विवर्तते ॥ भवद्भिः स्फोटः पश्यन्ती च नित्यत्वेनाभ्युपगतेततः स्फोट एव वा पश्यन्ती
स्याद्भूमात्रभेदात्ततोवात्यातत्रैतं स्यादन्वयपक्षे एकोवाभ्युपगतेततपश्यन्त्यास्संबंधिसमार्थदर्शित्वेन भेदात्तुल्ये
हस्तिदृश्यशतमास्ते इत्यनया वाक्यस्फोटप्रतीत्या त्रलोकेन तु पश्यन्ती संज्ञास्य दर्शनरूपत्वेन सर्वस्य स्फोटस्य सत्ताभिनि
तादृक्काद्विशिष्यमाणता लभ्यते अन्यत्वे पक्षे स्फोटस्य सत्तयाप्यसत्तायत्वेन दोषः पश्यन्त्यात्मनस्तत्त्वमदृष्टं विदुष्य
मिथ्यात्वं दोष एव पश्यन्त्यैकोनस्फोटसत्तायत्वेनाप्यप्रणीतानाप्रणीतत्वविचारोवासर्वेयैव विवर्तते सर्वेषाम
विशेषेण समग्रपत्वात् प्रवोक्तपश्यन्ती बह्वन्नित्यस्फोटबहुत्वेन तच्चाद्वयदानिरित्येतदप्यत्र सूचितम् ॥ स्फोटस्या
सत्यरूपे हि पदायैव्यंगता कथम् पश्यन्त्यासत्यरूपायाश्च सत्येव्यंगतान च तादृग्यंजनसापेक्षमात्रं किंच न ज्ञायते ॥
स्फोटस्य च हस्तनित्यस्य सत्यस्य पदवर्णाधुनिभिर्गुणैरुक्तैरकिंचित्स्वरूपैरशक्तैरत्यंतविज्ञातौ यैः कथं व्यंगता सत्यप्रका
शनसामर्थ्ये तेषां सत्यतापत्तेः पश्यन्त्यात्मत्वेऽपि च स्फोटस्यासत्यव्यंजनकता तथैव न युक्ताश्च सत्येनाविद्यात्मना व्यञ्जमान
लोके न रूपमिव स्वयं प्रकाशनशक्तान किंचिदेवाविद्यात्वेवमास्यात्तावत्पंचरूपेवाविद्येति हत्वा ॥ पश्यन्ती वा प्रमाणो
नकोऽसौ प्रतिपद्यते प्रत्यक्षस्यागोचरत्वादनमानं प्रवृत्तम् भवद्भिरेवनाप्रस्थाननुभूतायैव हत्वा ॥ प्रमाणो न वा
को न पश्यन्ती भवद्भिर्व्यवस्थाप्यते प्रत्यक्षतावदत्र च स्फोटमनोगोचराति क्रमात्रास्ति अवस्थेत्यादिना भवद्भिरेव तस्य ह
षणाच्चानुमानेन सत्यगवबोधकम् आप्तस्यापि नानुभूतायैव हत्वा तदपि न प्रमाणम् ॥ अथ सत्त्वानुभवेनैव पश्यन्ती प
श्यत्युक्तिः एव तर्ह्यपरस्यासौ पश्यन्ती कर्मता राता यो हि पश्यति पश्यन्ती स देवः परमो ममतः ॥ अथ भवतो मा मादृः स्व
गतेनानुभवेन प्रमाणो न पश्यन्ती युक्तितो योगात्समाधिरूपानात्यशेषेति एव तर्हि अपरस्यानुभवसंज्ञस्य पश्यन्ती क
र्मत्वे प्राप्ता तत्र स्यात्परमाथेनोपगतानत आस्यायस्मात्तदानीं पराकाष्टा प्राप्ता देवत्वेन सर्वोत्कर्षेण भवतो मतः स्या
त् यस्तामपि सर्वदर्शनी पश्यति ततश्च दर्शनपाराः ॥ प्रतिभाकथितायावासानुमानेन न ज्ञते न चापि प्रतिपाद्यस्य वा

दाचित्प्रतीतिताम ॥ अथ पश्येत्प्रतिभा प्रमाणं तत्प्रतिभासने निर्निमित्तमस्ति रूपेण तन्मिथ्यादिव प्रमाणम् अ
थात्मास्थितिरेव विलक्षणम् ममेवं शस्यतीति प्रतिभा तदात्मस्थिते विशिष्टायाः साध्या अभिचारनिश्चये नाथो नानुगमे
नुमानेनैव तच्च भवतामनिष्टम् अथ अभिचारनिश्चये त्वनवगमकत्वं शक्तिवशाच्चानुभवः कदाचिद्भावी प्रतिभावाभ
वेत्यप्येते पश्येत्प्राप्तेन प्रतिपाद्यमानस्य ननु सदा तच्च तस्या विच्छिन्ने दर्शने स्यात्प्रकाशमानतान चैतत्तत्कालप्र
तीतिताम तम् ॥ स्वप्ननात्मानमथ चेत्पश्येत्तीसाम विष्यति तदानीं प्रतिपाद्यस्य किमायाते स्ववीक्षणम् वक्तव्यमेव
तस्यापि पश्येत्ती पश्येत्प्राप्तम् आत्मानमेव ज्ञानाति तच्चाप्यस्यास्तिकर्मता ॥ नानुभवादिना पश्येत्ती दर्शनमपि त
सास्वात्मनानव्यतिरिक्ते नानुभवेन स्वमात्माने पश्येत्ती भविष्यतीति यदिति ते तदेवं सति प्रतिपाद्यस्य भवद्विरुपदेष्टुमिच्छि
किमपूर्वकार्यम् स्वयमेव तस्याः प्रथनात् एवंच वश्यवक्तव्यं भवद्विः प्रतिपादकैः सद्भिः प्रतिपाद्यस्य पश्येत्ती सदृष्ट
वीत्वे पश्येत्प्राप्तम् स्वयमेव आत्माने पश्यति तथापि चास्याः प्रतिपाद्यसंबन्धेन नुभवे प्रतिपूर्ववत् कर्मतास्त्येव प्रतिपाद्येन परिमि
तत्वात्पराभिमतयाः पश्येत्प्राप्तम् अतत्वात्परिमितेनैव द्वे तदशोचितेनानुभवेन सादृश्या स्यात्तद्वत्तदा प्रतिपाद्य प्रतिपादक
पश्येत्तीनामैकधाम येन कर्मता पत्रिने भवेदेव च कर्मता पत्रो तस्यास्त्वयं प्रकाशता ततिरिति प्रनरपित्यकाशकमेव प्र
धानं भवेत् अथ्यतिरिक्तोपि प्रकाशस्तस्या आत्मानमात्माना पश्येत्ती पश्येति विवर्तभूत्या लिंगनादश्रुता पत्रः अस्यास्तीति
पश्येत्ती स्वप्नस्य ॥ अस्य प्रतिपाद्योस्मिन्नस्य प्रतिपादकः अस्यस्यो पदेशत्वमस्येन परीत्यते ॥ पश्येत्प्राप्तिरिक्तस्य
वैवप्रतिपाद्यादिप्रयत्नोस्मिन्दर्शने सत्यस्तत्तुतः पश्येत्प्राप्तिरिक्तः कस्यवाक्येन वा प्रमाणेन ॥ येन सावा प्रमाणेन स्याप्य
तेन स्य सत्यता तत्सत्यत्वे हि सत्यत्वमसत्यत्वेन किंचन ॥ यदि वा येन प्रमाणेन साव्यवस्थाप्यते तस्य सत्यतेष्टा तद्वयोः पश्येत्ती
सत्यता प्राप्ता प्रमाणस्यासत्यत्वेन किंचन स्थिते स्यात् ॥ साधुशब्दसमुच्चारणस्य सर्गादियोगिता पश्येत्प्राप्तिरिक्तविद्या
त्वेन द्वौगोन्मुखयोगतः मध्यमादेर्द्वौग्या किंभोगेन शक्नोतात्मनः तस्मादसाधुसाधुस्याहृदविद्याफलप्रदः

एवं साकारास्यापि समुद्भूतयेति ते ॥ वैयाकरणोस्माधुशब्दप्रयोगः स्वर्गोपवर्गफलउक्तः एकाः शब्दः शास्त्रप्रवृत्तयुक्तः
स्वर्गोत्पत्तिकामधुभवतीति तथा साधुवाभूयसौ च प्रवृत्तयवस्थिता अधिक्वर्तते ते प्रवृत्तयप्रजापतेः प्राज्ञाप
त्यमहत्तेजस्तन्मात्रेव संवृतम् शरीरभेदे विदुषां स्वायोनिसुपधावतीति तत्काले स्वर्गाख्यतावत्कस्यस्यायः शब्दप्रयो
गस्य कर्तेति तत्कालार्थितया पश्येत्प्राप्तत्वे स्वर्गभोगोन्मुखादविद्यासंपर्कोणाश्रुता स्यात् मध्यमावैखरीदशाया मि
ष्टानिष्टोपलभभाजिप्राप्तिपरिहारोन्मुखेन प्रवृत्तिः तत्र पारमार्थिकप्रमातृनिष्ठाद्विषयव्यवस्थितिः तत्तम्यमादे
स्तविभागत्वेन द्वेतावस्थाने सत्यविद्याशक्नोत्तपयज्ञदत्तात्रपरमार्थपदप्रतिष्ठेन किंचिद्भोगेन भोग एवासौ न भवेदि
त्यर्थः तस्मात्साधुशब्दः प्रयुक्तश्च विद्याफलस्य भोगादेर्दीता प्रवृत्तपश्येत्प्राप्त्यापादनेनासाधुश्रुतः स्यात् एवं
चाश्रुतकारित्वाद्यथावर्णितफलव्याकरणा मपि त्वदीये समुद्भिन्ने हेयमेव स्यात् ॥ वैयाकरणतोयत्वा विज्ञानान्वेषणेन कि
म् भवतामप्रवृत्तेन न केवलमिदोदितम् विज्ञानाभासने यावत्समीतायामुदाहृतम् ॥ अर्थप्रतीतिहेतुसाधुशब्दप्रयोग
सनव्यापारमेव वैयाकरणात्वेयत्कामोदप्रयोजनैः शास्त्रेयं तस्य ज्ञानमनुसरणीयं तदन्वेषणेन भवतो करणीयत्वेनाप्रस
तेन न किंचित् न केवलं चात्रैव पश्येत्प्राप्तिधनेन सम्यग्ज्ञानाभास एवोक्तोयामपि विद्वद्भिरुदाहरिता ॥ दिक्कालादिलक्षण
नव्यापकत्वं विद्वत्ते अवरणव्यापकोयो हि सर्वदिक्षु सवर्तते ॥ दिक्कालाद्यनवच्छिन्नानंतविन्मात्रमूर्तये सानुभूत्येक
मानानायनमः शोताय तेजसे इतिलक्षणेन दिग्देशकाले रक्ते देविशिष्टमानतानिषिद्धा तच्चायुक्तपरिमितदेशकाला
दयोत्रस्यावच्छेदात् अन्यथा सर्वदिक्कालादिविशेषणाभावे व्यापकत्वादिन स्यात् व्यापको हि भवेत्सर्वदिक्षु सवर्त
मानः सर्वकालावच्छिन्नानित्यः व्यापकत्वमुपलक्षणो निर्दिष्टम् अथ दिक्कालविशेषावच्छेदाभावोमतः तत्रैव वक्त
व्यं न सामान्येन न च तदपि युक्तमित्याह ॥ सानुभूतिवर्तमानकालेनाप्यविभावते एवं कालानवच्छेदः कथमस्योदि
तोदितैः ॥ अस्मिन् दिक्कालभागे स्थितः सांसारिकः प्रजातातेनैव वर्तमानकालेन भविष्यदादिना तदा तस्यावस्थानात्मान

३
शिव
१५

भविष्यतास्योपलभ्यते तत्कथं कान्तविशेषणाप्यनवहरेः ॥ अनन्तस्यानुभूतिः कापरिच्छेदं विनात्मनः अनन्तवगमः
ऊतते जलेशो न तावत्तमः असर्वगप्रमाणं हि मूर्तिनो लभ्यते चितः ॥ धातुपट्टकोपगमाद्देवदेव शकालयागो वश
भावीत्यनेन त्वं देशकालपर्यवसानमुच्यते तच्चापर्यवसितं देशकालस्य कानुभूतिर्न तयोः संबन्धो युक्त इत्यर्थः तथा
द्यात्मनः स्वरूपस्य परिच्छेदमियत्तां विना न ते वस्तुनि उज्ज्वलगमोक्तभागानामपर्यवसानात् अनन्तता प्रतीतिस्तु प
रिच्छेदो तव तदाथ निषेधप्रसरत्वेन ग्राह्याद्यंतकोटिदीर्घवस्तुमात्रावसायिनोऽस्मि रतिनत्वेन तेन रूपेणापरिच्छेदेन
वभासनसंभवः परिसमाप्तरूपनिश्चयो हि प्रतीतिः तेनो रूपता चेन्निगमासत्त्वाभावात्कथं शोतता तत्केयमृक्तिः शोतायते
तमे इति उपचारे च किं प्रयोजनं असर्वगत इव परिमाणं मूर्तिं काठिन्यं चानचिद्वदति तत्कथं चिन्मते य इति ॥ अत्रैव श
नित्यत्ववादिनां उक्तता गताः अनादिनाथ तेनैव शब्दतत्त्वेन तत्त्वता ॥ अतो वैयाकरण एव स्यादतएव शब्दात्मानं
नित्यमिच्छति तत्रैव उदाः अथ तत्रापि तेषां पश्यंतीं रूपेणादिनिधनात्मना शब्दतत्त्वेन तत्त्वप्रमाणभावादिदृष्टानता
स्यादात्मना वा तदाह ॥ आप्रानाप्रभाषितत्वे विशेषो नास्ति शब्दगः नित्यत्वशब्दतत्त्वस्य व्यंग्यत्वं धनिभिर्न च व्योमवच्चैत्र
तत्त्वत्वं सदा व्योम्यनुमेयता ॥ अनाप्रभाषितस्यापि नित्यत्वाविशेषात्तत्त्वप्रमाणता स्यान्न च नित्यस्य धनिभिः कदाचि
द्व्यंग्यत्वं युक्तं नित्यमेव रूपत्वेन व्यक्ताव्यक्ताव्योगात् अथ यथानित्यमेव अपि चाकाशं धनिभिर्व्यज्यते घटादिकां
दिवाद्यटादिभिस्तथा शब्दात्मापीति तत्र तत्त्वत्वमत्र यत्तस्माद्व्योमि शब्दगुणादिना नुमेयतानतु प्रत्यक्षाव्यावृत्तिः ॥ भ
वत्येतां किं न्याय एष आयाति चेच्छिवे तथा रूपानुरूपत्वात्सतेः शिवरूपतः सत्यत्वाच्च न तत्त्वत्वमनोऽस्मात्प्रविश्य
ताम् ॥ शिवाद्देवपदेऽपि भवतश्शब्द इव शिवेऽपि सत्यत्वादिदृष्टान्त्याय किं नापतीति चेत्तत्र जगदपि ततः शिवरूपास्ति
वरूपानुरूपानां तथा सर्वशक्तियोगाद्यदा प्रसूतं तदा शिवरूपमेवात एव च सत्यरूपं तथा च वस्तुते विसरतः तत्र तत्त्वत्वं
शब्दाद्देवपदेऽपि शिवाद्देवस्यैतद्व्यंग्यापादानाद्विश्यताम् तदेतत्संगिकमुक्त्वा पश्यंतीमेव पर्यालोचयन्नाह ॥

१५

अथ नामैव पश्यंतीं स्फुटमेव जडाततः ज्ञानशक्तिस्मृता भंग्यास्त्रीलिंगव्यपदेशतः ॥ अथ दर्शनाथान्वये दोषात्राममा
त्रेणायादृष्टिर्केन पश्यंतीं व्यतेस्त्रीलिंगभंग्या च ब्रह्मसंबन्धिज्ञानशक्तिरपासामता ततो विरुद्धमेतद्दर्शनासमन्वया
ज्ञातापत्तेः जडात्मनि च ज्ञानशक्तिस्तानुपपत्तिरिति ॥ शब्दस्य विषयाख्यस्य मिश्रत्वेनेन्द्रियस्य सर्वदर्शनविज्ञा
नशून्यतापदेवेति नाम यस्मादनादिनिधने शब्दतत्त्वेऽपि तद्विवाक्य पश्यंतीं वाग्यमानत्वेऽस्तेऽपि कदापि न तत् ॥
विषय रूपत्वेन कर्मतया यस्याख्या प्रतीतिश्शब्दस्य तस्येन्द्रियस्य चकारातया प्रसिद्धस्य वाग्यस्य मिश्रत्वेनेकोका
रेणा यस्मात्तैर्ज्ञाननादिनिधनमित्यादिकमभेदाभिधायितयोः तस्मात्तेन मिश्रीकरणे सर्वदर्शनाज्ञानतापदेवेति ना
वेयावभागात्तां प्राप्नोति न हि क्वचित्पि साख्यादिदर्शने प्रव्यावहारिकयो रिन्द्रियविषययो रभेद इष्टः एव च वाग्य
स्य परत्वेनानादिनिधनत्वेनाद्वयवादादेकोनवाग्यमानत्वेऽस्तेऽपि कर्मैन्द्रियेन ज्ञायेतां विषयेणेकता प्रसूततब्रह्म
णो ज्ञानशक्तिः पश्यंतीं तपि यावद्विष्यते नावदन्तपि सत्त्वतमेष्टव्यमित्याह ॥ पश्यंतीं हि ज्ञातस्याभागे प्रवोप
गो स्थितौ न तद्दृष्टव्यमित्येतद्विमर्शः एवेतो भवेत् ॥ यथा कर्तुः ऊलालादेर्घटः कार्येऽतीदृशविमर्श इच्छा रूपेणातद्
दत्रापि संस्थितम् सा स्थिता पूर्वतस्तस्या इच्छायाः प्रसरः कथम् यावत्तत्त्वस्य उल्लासश्चितः कार्योन्मुखः स्थितः त
स्यापि सामरस्यवस्थावान्स्थितः शिवः एवभावप्रक्रियाया अपि सत्त्वतस्तस्या स्थितिः स्थितामान पुनस्तस्यावाचो
वायुगमात्मनः इत्येते ब्रह्मरूपत्वे घटादेरपि कथ्यताम् ॥ पश्यंतीं हि दर्शनं क्रियात्मिका प्रवोपाभूता वयवा प्रवेच
तद्दृष्टव्यमिति विमर्शः ऊलालादेरिव घटादिकरणवशमिच्छात्मकस्या तद्दत्रापि सर्वमेतत्स्थितम् एव चेच्छादर्शनं
क्रियायाः प्रवोस्थिता तस्या इच्छाया अपि चित्रत्वं संबन्धिसत्त्वतरोल्लासमिष्टस्य कार्योन्मुखत्वं लक्षणं विना प्रागुक्त
न्यायात्कथं प्रसरः तस्यापि चित्तो निर्देयो मुख्याज्ञानक्रियाक्रियव्यवस्थया यत्सामरस्यमेकीभावः समावेशवि
षयः तत्र व्यवस्थावान् अवस्थाप्रयोजकः शिव महारक्तः स्थित इत्येवं ज्ञानशक्तिताभिप्रायेणापि पश्यंतीं भवत्तत्

ॐ
शिव
२५

गां प्रक्रियां प्रतिस्मृतं तन्मापि घट्टपास्थिति रस्ति ततः साध्यं न सतं व्यानत वायुगमात्मिकाया वाचस्मृत्या सस्या
ब्रह्मरूपत्वमेवमवमिष्यमाणो भूतत्वा विशेषाद्गुणैरप्येवमुच्यते ॥ यथा सर्वपदार्थानां भगवद्विबद्धपता
नद्वहामिदियस्यापि न पुनस्मापरादशा कंठादौ वदने वा यो व्यापारो व्यापृतस्य सा करणानादरपादिशब्दस्या
स्ति शिवात्मता तस्यापि कथिता पंचतत्त्वदीप्ता विधौ कथित नवाचदध्यततद्वत्तस्मात्सर्वशिवात्मकम् ॥ यद्य
पि सवार्थानां ज्ञानां चरणानां चित्तः प्रवेशाच्चित्तत्वापरमेश्वररूपतापरमार्थतो यथा तथा वागिदियस्यापि ज्ञेय
संवार्थानां भावात् ज्ञेयत्वे सत्तादस्यथापि वागिदियदशापरानभवति मायाशक्ता शिवाभेदात्वात्तातडत्यानात्
तथा हि कण्ठात्तादौ वदने कंठेशो वा यो व्यापारो व्यापृतस्य सा करणानादरपादिशब्दस्या
वभेदमप्यपरावस्था यथा नादरपस्य स्थूलसूक्ष्मपरमपरमचरादृश्यास्ति मेवात्मनः परशिवात्मता तदिष्टा कथि
ता पंचतत्त्वदीप्ता विधौ दीप्ता शास्त्रेण पुनरेवेवाचददियरूपायाः परभावस्तन्मयत्वे वा जगतो युक्त सतस्सर्वशिवात्म
कमेवोपपन्नमिति ॥ श्रीमद्भक्तानकोत्पन्नदेववृत्तौ शिवदृष्टिस्तो द्वितीयमाद्रिकम् ॥ ३॥ अद्वयवाटस्थितः पश्यं
ती विचारादनेतरं स्वयं न दृश्यवादिनः प्रतीदानीमारंभः तथा चैतरेकं यस्यानिरूपधिया तो रूपायाः शिवसंज्ञया
व्यपदेशः परांतोत्वा मेवानित्यमुपास्य हित तत्राह ॥ अथ शक्तेः परावस्था ये भक्ता परिगीयते युक्ता प्रकाशितो देवः
स्ततः शक्तिरुपपन्नः ॥ लिङ्गविशेषान्यथानुपपत्त्या शक्तिरेवेवाभिमतस्यार्थस्य परावस्था रूपाभिधाने भक्तिरेव ततः
परम्यशक्तिमतो भावात् शक्तिमदभिन्नादित तदुद्भूत्यापि प्रयोजनवशा त्रिदिश्यमाना पारतत्रेण तदनेतरं निदेश
महेति यतस्तरेव ततः परावस्था तो नुतरे शक्तिरुपपन्न किंचिदुद्भूततेत्यादिनोक्ता ततो ये शक्तेः परत्वे गीयते ते स्याधर्म
भूतयोधर्मोऽस्य यस्मिन्नेवोवास्तवाभेद युक्ता देवः शिवः प्रकाशितो निर्निमित्तमेव तद्विशेषात्मनि स्त्रीलिङ्गे किमित्य
भिनिवेशः पुंस्त्वदिस्त्री पुंसयोऽस्मात्मान्यं लिङ्गं न पुंसवो पुनः शक्तता पर्याय रूपे नैव विधिविच्छेद निदेशावसरे युक्तोपपा

शम
२५

दनमित्यभेदाभिधानार्थं शक्तिरुद्भूतोः पुंस्त्वेनोपपत्तिः ॥ तथा तद्व्यपदेशश्चेद्व्यपदेशः शिवात्मकः ॥ तथा स्त्रीलिङ्गेन परम
शिवस्यैव व्यपदेशो मतस्तत्त्वोपि व्यपदेश उक्तं न्यायाच्चिदश्रयात्मकः कार्यः अभेदमेवाह ॥ नृशिवः शक्तिरहितो न शक्ति
र्यतिरेकिणौ शिवः शक्तस्तथाभावानिच्छया कर्तुमीदृते शक्तिशक्तिमतो भेदः शैवे ज्ञातुं न वार्यते ॥ शक्त्या रहितः शून्यो
न यद्यपि शिवस्तथापि कथमेकं तदाह न शक्तिर्यतिरेकिणौति तथा हिते न तेनैवैवैचित्र्येण दृशनतिङ्घरा निष्ठा मा
त्रेण शक्तः शिवः कर्तुमिति व्यवहारेण भेदः शक्तिरुद्भूतो भेदात्पुनर्यमानत्वाच्चेवमकाराचिद्वोत्तरादिभेदेऽपि वार्य
ते यथा न्यत्राप्रामाणिक दर्शनेऽ तदेव विचार्य त्राह ॥ शक्तेरेव सते तत्त्वा कर्तुं भावान्विचित्रकान् सामर्थ्यं यदिकल्प्य
ततत्रा मानेनैव मेववा भेदे हि शक्तिर्किं कार्यं करोत्युत च शक्तिमान् ॥ तत्र यदि शक्तिस्तस्मिन्मसौ शक्ता करोत्यथा शक्ता
यशक्तस्य करणेति प्रसंगः शक्तत्वे तस्याः शक्त्यंतरयोगो शक्ताश्च यस्य शिवस्यैव शक्तिरिति नाम स्यात् अथ शक्ता एव स
याभिन्नशक्तियोगस्तस्मैव भिन्नशक्तिः कार्यं कुर्यात्कथं यथा शक्ता शक्तत्वे शक्त्यंतरकल्पने नानवस्था स्यादानेतापत्तेः
किंच ॥ शक्तिमानेव शक्तिस्स्याच्चिद्वत्कारणार्थतः शक्तेः स्वातंत्र्यकार्यत्वाच्चिद्वत्त्वेन क्वचिद्भवेत् ॥ शक्तिरपि शक्त्यंतर
यो नु वेतौ शक्तिमानेव स्यात्कारणालक्षणादर्थान्तरादिनिमित्ता कर्तृत्वादित्यर्थः यथा शिवभारकः शक्तेः स्वतंत्रे स्वनिवे
धने कार्यं नान्याश्रयमिति शिवतानान्यक्चिद्भवेत् इति शैवदर्शनानुपपत्तिः स्वयं व्यानाम् ॥ मुंचतोपि निज्ञा शक्तिस्वाते
अज्ञानमापतेत् ॥ शक्तिमुंचतो विविक्तस्य शिव महरकस्याभ्युपगम

भावेन प्रतीतिरस्ति केवलमेकस्मिन्नेव यस्मिन्वस्तुनि प्रतीतेः किंचिद्वदति तत्त्वमाने शक्तेः व्यवहारसामर्थ्यमुच्यते शक्तिमा
नितितदाह ॥ न हि मस्यैव यत्कृतं नाग्रेणोत्पद्यमानं भवेत् ॥ शक्तिः शक्तत्वेन शक्तस्य धर्मो न च धर्मो धर्मिणो भिद्यते तथा
हि मवद्भो शशीतो ह्यस्य शो न एवमुपलभ्येत ॥ मंत्रस्तंभनतायोहिनासौ वद्विस्तदाच्यते हेमादिवद्भास्वरतद्व्यतेर्बभिव

उ
शिव
१६

मितम् यद्योऽस्य निरेकत्वे दृष्टं तोदाहकाश्रयात् ॥ मंत्रेणोऽस्य स्तम्भेन यस्य तथा शक्तिः अतिरेकता शक्तिः मत उच्यते
तत्रे... भावे सत्यग्रेहोऽस्य नोपलभ्यते यतस्तदानीमसौ वदिते ज्ञेयमयि च पियथा सवर्णो दिव्यो भास्वरम् अथ
तैरेव हेमादिभिरेव... महाभूतात्मभिरेव दृष्टं ते यदि दृष्टं कलेनाश्रितं तस्मिन् च द्विः शत्रुव्यतिरेको दृष्टो
तैरेव नो नवद्विमात्रम् ॥ शैवे सद्भिर्वाच एव पश्येत्पादिकुमे स्थिताः कल्पितास्तैरेव त्वमात्मानः प्रतिपादितम्
अथ च यैः शक्तिवादिभिरेव स्थानिरुपाधि ज्ञातीरुपायाः शिवसंज्ञया अपदेश इत्येवमाभिधानां द्वैव दर्शिनस्थितैरपि
सद्भिर्वाच एव कुमव्यवस्थिताः पश्येतीमधमावैवरी संज्ञाभिर्विज्ञाततया कल्पिताः यदाहुः यावन्नोन्मेषभाग
तः न तावदर्थं वर्तते सचोन्मेषः क्रिया मत्ता क्रिया च नाना रूपैरेव पश्येत् सवर्णभावस्थिते मुक्ता तस्मात्त्रात्यास्ति
सादृशा शिवे यस्यानवाग्रपे सस्ममप्राप्तमत्रिधीति तैरेव त्वमात्मनुक्तम् तथा हि शैवे वाच इदं यत्नं मथनादा
दिनादिता तदभासफलावाप्तिस्तस्मै उच्यते यता कथिता कालपादादौ नादाव्ययपरं चिति परापरादिभेद
स्तत्रैव प्रतिपादितः इत्यनेन वर्णिता त्रवाच एव परात्मता ॥ शैवे हि वाचसोऽवकमेन्द्रियत्वमेवाधस्तनदशा
याम् अथ नादे प्रलीनचित्त इत्यादिना वाच एव फलावाप्तिः कथितास्तस्मै उच्यते तस्मात्त्रात्कालोत्तरादौ नादाव्ययपरं बी
जमित्यादिना परापरादिभिर्न तावोक्ता इति तस्मादनेन शैवग्रंथेन वाच एव परात्मता कथमयुक्ता परं चित्तिवश
दृः पादप्ररणा ॥ नेतत्र वाचः कथिते पतिशब्दस्य वर्णितम् शब्दस्य विषयाव्यस्य न कदाचिदुदाहृतम् ॥ तदेत
न्न हि वागिन्द्रियस्य ब्रह्मण्यवस्थितं तत्रैव कथितम् विषयाव्यस्य वा शब्दस्य तत्परत्वं कदाचित् चित् चित्तिपा
दितमपि तु पतिभावे ईश्वरता समापन्नो यो महा मंत्रमयः शब्दनात्मा तस्योक्तम् ॥ तथा चाह खट्वाणः शब्दगोवि
शेषताम् स्वायं भुवः स्वीकाया वाहमित्यादिना गुरुः तथा मत्तगदीकाया वाहमित्यादिना गुरुः तथा मत्तगदीका
या व्याख्यानिगुणोदितम् मंत्राणां परशब्दनात्मा मुक्तवाचो न ज्ञातचित् ॥ खट्वाणः गुरुश्री स्वायं भुवः शास्त्रदीका

स्य

राम
१६

यो किं शब्दगोविशेषोक्तोऽपि वाहम् एकः शिवात्मको न्यस्तपाशात्मक इत्यादिना परत्वेन शब्दगोमेत्र
रूपस्य कर्तृशक्ताववस्थानाद्विशिष्यमाणतामादत्त शब्द इत्येव शब्दगोशक्तिर्विशेषत्वम् तथा व्याख्या
निसंज्ञकेन गुरुणामत्तगदीकायो मेवमेव विशिष्टम् तैतज्ज्ञोक्तं प्रमात्तभूमिगतानां मंत्राणां परभूमिगतानां
च शब्दानां ननु वागिन्द्रियस्य कदाचित् वागिन्द्रिये हि मायापद एव स्थितम् शब्दस्तु परं तस्मात्त्रयः परव्याम
महाभूतमयः परमेष्ठिनस्य पदव्यवस्थितं दृष्टं तच्च तदौष्ठरप्रतिभिज्ञायाम् ॥ तत्र वात इपाय
त्वापरत्वेनोपचारिता किं शब्दोऽपि वाहोक्तं नादविद्वादिने दृष्टम् ॥ अथ परमेश्वरशब्दप्राप्तपायत्वात्परत्वेप
श्यत्या एवोपचारयोगेन मत्ततथाच श्रीकरणसंहितायां नादविद्वादिने वैविधं पदवाच्यं स्वकथितम् ॥
तदपायात्परत्वे चेदीपादेरप्युपायता किं शब्दाव्ययत्वात् तदुक्तं तत्र तदुपायमात्रं पत्वात्परत्वम् दीपादेरपि
ज्ञानोपायत्वात्परता प्रसंगादित्येषां शैवदर्शनस्यानोपपत्तौ परत्वं वादानुपपन्नः प्रवोक्तं वाच्यं तत्र शक्तिवा
दः प्रवृत्तेष्वप्युक्तः ॥ तस्मात्समग्राकारे उच्यते प्रवोक्तं प्रतिपत्तिं विज्ञेयं शिवरूपत्वं स शक्त्यावेशनात्मकम्
तस्माच्च कृतिमात्रादस्यानुपपत्तत्वात् सर्वोत्पत्तीति विदितं मनोमात्रज्ञानस्येष्ट्युत्तराकारस्ति प्रमवैधेव
शक्तिमद्गवद्भिवरूपत्वं स्थितं ज्ञेयं प्रवोक्तं सर्वनिजशक्ति सामरस्यमयमुपदेशगम्यम् ॥ सतिष्ठे शिवतादे
वेष्ट्युत्तरावपीदृशम् ॥ यथा सतिष्ठे शिवतामात्रस्थितौ परमेष्ठिरे शिवता सर्वशक्तिविलो लता तथा एधि
वीपयांतायामपिता दृशमेव रूपम् ॥ पिंडे वा कटिकायां वा किं सर्वगत्वं मिष्यते न भूषणो जेडलादौ यथा
तत्रैव शक्तिः रूपत्वं गते देमनशक्तौ वस्तुतया तथेष्ट्या समाविष्टमथा शक्ति उच्यते तथा तथा
स्थितो भावेरतस्मै शिवात्मकम् ॥ न हि तत्र दृष्टाणां दिव्यत्वावयवविकारमप्राप्त एव पिंडकटिकादि रूपस्थित
एव सर्वगोता ननु जेडलादौ विनिवृत्त शक्यमपि त्वसंबन्धेव सामान्यतया विकारापत्तिशक्ति युक्ते हेमेव स्थितं पिंडा

नी

एवंसर्वानामेव तथा शक्तिमत्प्रसरति जडमपि प्रसरत्यथा प्रसरति शक्तिमदेव न तु शक्तिरेव स्वतः जादे प्रसरत्याल
कारणम् तस्यास्तद्वानि रित्याश्रयन् पल्लवत्वात् दृष्टमानदे मत्प्रपत्ते च सत्ते नो विविवाटः तस्यापि च प्र
नः बुलादिगमने शक्तिरेव योपादि प्रागुक्तम् एवं सर्वानामेव प्रसरणं पूर्वोक्ते च्छादिशक्तिमान् तथात
त्वं भवनकार्यकारणादि प्रकारवैचित्र्यासर्वः पदार्थैरित्येभूतलक्षणैः स्थितो ता शिवात्मकमेव सर्वम् न तु
शक्तात्मकं व्यावहारिकशक्तिभेदाश्रयणो न शक्तात्मकमुक्तम् शक्त्यश्च जगत्सर्वमिति वस्तुवस्तु शिवात्म
कमेव ॥ इत्युक्ते असमाक्षेपः पक्षस्यास्य विधीयते आद्यो तावद्विकारित्वं शिवतत्त्वस्य ज्ञायते नानाविकाररूप
गाजडतैव मवस्थिता तथा सावयवत्वे च पराधीनमेव च क्षीरवत्परिणामित्वेभ्यः श्रुताश्रुतपरापरन्यूनतादिवि
नाशित्वे तथा च न निष्पत्तिः यत्र परिहरतादिने यमोच्चमात्रेण तत्रापादविहागदेः स्पष्टमेव निषिद्ध
ता एवं सति समग्रस्य व्यवहारस्य भगिता तथैव संप्रवृत्तौ तन्निमित्तकलनापत्तेः ॥ एवं शिवात्मकत्वे सर्व
स्यैवोक्ते स्मिन्निति परस्परसम्बद्धमात्रमाक्षेपः क्रियते विश्वात्मत्वे चिन्मयस्या शिवतत्त्वस्य शब्दवोपच
यापचयगदितस्याभिमतस्य विकारितामृतादिसाम्येन प्राप्तेत्ययमेव प्रथमतो महान्त्वः पृथिव्यादिवैद्यव
स्तुनाना रूपेणाचावस्थाने जडतास्य तथातद्वासावयवत्वे चिदेकत्र स्यात्पौष्परस्यापि चोत्पत्तिविनाशे च न्याप
क्षतया भाग्यभावेन च परायत्नत्वम् क्षीरदधिवत्परिणामवादाभ्युपगमे श्रुताश्रुतादिविज्ञापयति यथा क्षीरे
श्रुतमुत्रत्वेन परिणतमश्रुतं तथा प्राकृतदशायां परतामहत्त्वं च कार्यकलापावस्थाने त्वपरतान्यूनत्वं च त
था पूर्वोक्तस्याननाशे तदभेदात्तत्वेनानाशसत्कार्यवादाश्रयणो वा तथा पृथिव्या शिवरूपायाः पादलं च न श्ये
यनादिविषयत्वे प्रायश्चित्तापत्तिः यस्मिन् व्यवहारसन्निहिते ईश्वरेत्यस्य तत्त्वैव चोपरिहस्येन्यत्वाद्यादिव नने
तत्त्वतः तत्रादं न्यासादि क्रियानिष्पत्त्याद्वाहुरेता रितैव एवं च पादविहागदे विरोधसर्वव्यवहारोत्सादः शिव

य

शेधि

भट्टारकस्यैव च विश्वात्मतावस्थानप्रवृत्तौ निमित्तविचार्यम् तस्य कर्माद्यविषयत्वात् अन्यत्र नानावादे स्स
सिद्धौ तैः साकमत्र विरोधिता सर्वभावाशिवत्वेन नास्ति तावंधर्मोत्तयोः तदभावादेव गुरुशास्त्रोक्तो भवेत्तत्रा
म निरर्थकत्वे शास्त्रस्य कारणोत्तररूपो सर्वेषामेव मुक्तत्वे स्थिते कस्योपदेशता धर्मो धर्मो न सर्वे शिवस्य
नतयोः कृतिः ततश्च शिवधर्मो देवदेवता श्रुता श्रुता निमित्तसमवाय्यादिकारणोऽसमानता ॥ सर्वशिवत्ववा
दसर्वदशने स्स सिद्धौ तेन च सह विरोधता तत्रैव मनिष्ठत्वात् तेषामपि चान्याथोभावाद्देवत्वम् स्वसिद्धौ तेषां च
साया कर्मादेः पृथग्भूतस्य जगत्कारणात्वेनोक्तेः सर्वेषां च भावानां शिवतत्त्वाभ्युपगमे प्राणिनोपि सर्वशक्तिता
त्रित्यनिर्मुक्ता इति बंधमोक्षाभावः ततश्च हेयोपादेयादिविभागाभावाद्देवगुरुशास्त्रलक्षणाप्रकाशं प्राप्नुया
योद्धेरो न कायताधिक्येन भवेत् तस्य हि कदाचिद्दृष्टार्थं तदभ्युपगमस्य तात् सर्वशिवत्वे तद्वत्कस्योपायः
तथा च शास्त्रस्य कारणोत्तररूपो व्याख्यानश्च वल्लोचनिरर्थकत्वं सर्वेषामेव शिवत्वेन मुक्तत्वात् तस्य शास्त्रस्याप
दिष्टमानता धर्मो धर्मोपि शास्त्रमयुक्तम् शिवस्य कामे मलाभावात् त्रधर्मो धर्मो न सर्वे तानुतयोः शिवे कारण
म् मिथ्याज्ञानरगादिकारणात्वात् प्रवृत्तौ नाम एवं च शिवधर्मो दीनो वेदस्य च धर्मो र्त्वाभावादस्य तत्प्रयोजन
नता तथा समवाय्यसमवायिनिमित्तकारणोऽशिवत्वेन विशेषः शास्त्रांतरोक्तः परिदृश्यमानश्च न स्यात् किंच ॥
पृथिव्यादिकल्पनया कल्पनावाशिवो भवेत् शिवतत्त्वे सानुभवे पश्यंतीत्युक्तता तस्य इच्छावत्कार्यनिष्प
त्त्याप्रतिच्छांतरोक्तम् शिवस्य हेतुवत्त्वोपायदृष्टे सानुबोद्धता विश्वस्यास्य तत्त्वैवोपायैर्वर्णितं क्वचित्
शिवोक्ते स्तैर्विरोधस्यासर्वसत्त्ववादिनः ॥ पृथिव्यादिरूपतयात्मानं परिकल्प्य तथा स्तइति मते कल्पनायां
शिवभट्टारकः प्राप्नोति निर्विकल्पसंस्थिते विकल्पानां भिन्नवस्तुशून्यत्वेनाविद्यारूपत्वात् अथ न समविक
ल्पशिवतत्त्वमपि तस्मानुभवमनुभवोद्दिना यथार्थो भवति एवं च तस्मिन् निमित्तमावनुभवति किमात्मानमुत

ॐ

ਸੀ. ੫

गीर्वाणैर्गजैरथतुरगपदातिरूपैरवस्थितस्यात्मविभागः तथा परमेष्ठ्यस्य मध्यात् एनिय एवैर्देवमनुष्यनिर्य
 गादिरूपैरविभेदः सर्वशक्तिबोधमात्ररूपस्यैकत्वनियमात् अथवा येन प्रसिद्धो दृष्टः यथा मधुसूतरेणाणां चैव
 पिव्यवहारभेदः तथा शिवस्य विश्वस्य च तत्र द्विव्यवहारे वीचितां प्राप्तेन जलेन जलमित्युच्यते न च तत्र वीचिरूपे जल
 ताविनष्टा तथा हि निश्चलत्वे च लवीचित्वे जलमेव जलविशेषत्वाद्भीचेः अथ जले तद्भीचित्वविशिष्टं न जलमात्रं न
 देतदस्तु वीचिता विशिष्टत्वेऽपि न क्षतिः जलस्य तादवस्थ्यात् वीचित्वविशिष्टत्वे जलताभावो निश्चलत्वाविशिष्टत्वेऽपि
 जलतानस्यात् एवं भावरूपत्वेऽपि शिवता स्थितेव ॥ अत एव परमेष्ठ्यात् तत्तद्वत्त्वमवस्थितम् अथिद्यादितत्त्वग
 णो जडत्वे चेत्प्रतीयते न तथा जडता चापि तथा ग्रेस्व विचारिते वगोधिष्याम एवात्र न च सावयव क्वचित् कश्चिद
 स्तीह वस्याम एतदप्युक्तम् ॥ अत एव योगिन इव परमेष्ठ्यस्यैव शादेव तथा वस्याने अथिद्यादितत्त्वग
 णो जडतानास्ति इच्छा विशेषरूपत्वात् ननु प्रधानादि जडोपादानतास्य अथ न त्रैतानिर्देशतात्पाजडता प्रतीय
 ते तत्र यथान क्वचिदिदं तानिर्देशत्वेऽपि तत्त्वतो जडता तथोत्तरत्र स एव विचारणाभिर्वस्यामः सर्वात्मत्वे शिवतत्त्वस्य
 सावयवत्वप्रसंगदृष्ट्या मप्यग्रे निराकरिष्यामः यथान कश्चित्कस्यामवस्यायो सावयवस्यात् स्वयं शिवात्मता
 वस्याने च किमपेक्षया भोग्यता यथा सावयवत्वे स्यात् ॥ सेच्छातो भावरूपत्वेऽपि साधना जडतः स्थितिः तौरवद्यदि
 नोच्येत पराधीनं जडं भवेत् एतयैव दिशा शोधं शुद्धयूनादिदृष्ट्याम् अमग्रे स्वस्य रूपत्वे शुद्धयूनादिको जडः
 पतङ्गहादिको हेमिन्द्रे मत्वे मत्तहादिको स्थितमेव न हेमोऽस्य काचित् स्थिति विभेदता चं जलस्य गोवद्भिर्नैव द्धिरिक्त
 थ्यते तदेव स्यादथोच्येत वद्रे स्संस्कारचोदना शास्त्रेषु वाणिता कस्मात्कार्यार्थे वायं मेव तत् न स्व रूपविभागो
 उत या तस्य व्यवस्थितः संज्ञा कस्यामात्रं द्रव्यमायक स्थितम् ॥ सेच्छावशाद्विभक्तभाव रूपस्य पराधीनान स्थि
 ति रपि सेच्छायै तैव विभक्त रूपता क्षीराय त्रादधिरूपत्वेव कारणापरिणामसापेक्षायदिक थ्यते पराधीनो विज्ञात्मा

तदाज्ञदस्यात् विद्वत्पसापेक्षा नृपपत्रेः यावताविश्वरूपत्वेविद्वत्पत्रेवयनयैवविद्वत्पताहानिदिशाशुद्राशुद्र
लोपचयापचयवत्तादिदोषः परिहार्यः स्वरूपेयस्यसस्वरूपः तस्यभावेविद्वत्पत्वेतदवस्थेऽशुद्रानादिदोषाभा
वात् मुक्तपतद्गृह्योः सवर्णसाम्येनसवर्णत्वम् तथाहिचंगलनृदस्याग्निर्यदिनामिस्स्यात्तदेतदपिस्पात्
यथवद्वेयद्यशुद्रतानस्यात्तस्यक्रतोमंत्रैस्संस्कारयोगः कार्यसंपादनाथंशास्त्रेचोच्येततस्मात्तस्याशुद्रतासंभवे
त तैवकार्यमेवानुष्ठेयमेवतद्वावद्वाशयनतस्वरूपेवद्वेर्विभागः स्वरूपेनिज्ञरूपेस्थितेनवद्वात्रुपगम्यमाने
तत्स्वरूपातावद्विरूपतैवसर्वत्र तद्विज्ञिवत्पताज्ञातः तस्यतथाईश्वरतन्मात्रेऽपिद्यादिरूपतयाव्यवस्थाना
त्परम्यलसूक्ष्मतादिभेदः तथाचसर्वत्रैकेसंसारवद्वाशयसंज्ञासात्रतत्कल्पितंभवति॥ व्यवहारोप्यविधानो
तथात्वेनैवस्थितिः तैववातथाज्ञप्तायातदनुवर्तनम् नतत्स्वरूपभेदायशास्त्रेयद्वावद्वागम् संसारव्य
वहारोप्यविद्युनामनपदायात्ररंभवति ईश्वरस्यैवतथात्वेनलोकयात्रात्मतयातथावस्थानात् शास्त्रमपिवाच्य
वद्वागमिसंस्कारोपदेशकंनशिवतत्त्वभेदायतैनेवेष्टेरातथाग्निसंस्कारादिः कल्पितः तथाचतस्यानुवर्तनम्
नुष्ठानं कल्पितं तत्तत्तद्विज्ञात्मकमेतत्तद्विद्वत्पमेवनाशुद्रिभेदंवाशिवतत्त्वस्यापस्यापयति॥ हेमपिंडेहेमतैवस्या
चेन्नमुक्त्यादिको युज्यतेवक्तुमेतत्तदित्यत्वेचयास्थितम् सत्त्वतोतद्विनिर्गोयेयाचोल्लेघनचोदना नियमा
नुप्रवेशायशिवेचोल्लेघनेनकिम्॥ भेदश्चज्ञातगद्वपत्वेयुज्येतवक्तुं यदिहेमपिंडएवहेमतास्यान्नतमुक्त्यादो ए
वकारोहेमपिंडस्यानंतरेदृष्टव्यः यच्चभावानोनाशित्वात्तदात्मनः शिवतत्त्वस्याशित्वेचोद्यत्वेनस्मृतं तत्स
त्कार्यवादसमर्थनात्रिगोष्यते यच्चपादलंघनर्णवनादिसर्वत्रात्मनिशिवपरिहार्यत्वेनचोदितम् तत्तदात्म
कनियतिशक्तिस्तुतनियमरूपधर्माधर्मोनुप्रवेशफलसंसारवद्वाशयसंपादनायवस्तुतश्चशित्वेतेनोत्तेज
नेनकिं दुष्यतिनकिंचिदित्यर्थः॥ एवंप्रवर्तनेतस्यननिमित्तसमुद्भूतः यदिस्वरूपविभुंशाज्ञात्तरूपादिकल्प
ना

तद्वत्तयानिमित्तत्वं किमर्थं रूपमुक्तं यावता सर्वरूपाणां तत्स्वरूपस्वरूपिता ॥ जननपरिणामादिरूपतो विनैव
वसवस्थानमात्रलक्षणजगत्स्थितिप्रवर्तने तस्य न निमित्तं चोद्यमपूर्वकार्यभावात् यदि हि शोतरूपस्य शा
क्तादिरूपांतरग्रहणो शिवतत्त्वत्वागे स्यात् तत्कस्य चिदर्थस्यात्र निमित्तं वक्तुं प्रष्टव्यम् किमर्थं न वरूपमुक्तं तौति
यावता शोतरूपतायां शिवो जगद्रूपतयापि च शिवस्वरूपेणो वस्वरूपवत्त्वम् ॥ शक्तित्रयस्वरूपत्वे सर्वे यज्ञास्ति सं
स्थितम् निमित्तं कल्प्यते तत्र निमित्तं तत्र कल्प्यताम् अतश्चात्वे तथाभावो यत्र स्यादथ चोद्यते प्रशंशो तत्स्वरूपत्वे
पञ्चात्तादृगवस्थितिः शोतेशिवत्वं स्थलेपि शिवत्वं यत्र वर्णितम् तत्र का शोतता इति शोते किं वस्तु तानेते वस्तु
ता चेत्तथा भूतशक्तिवित्तयसंगमः ॥ इच्छादिशक्तित्रयमयचिदात्मकत्वे सर्वस्यामवस्थितो यस्य अवस्थितमस्ति त
त्र निमित्तं कल्प्येताकाया ज्ञेयते किं कल्प्यते नैव कल्पनीयमित्यर्थः तत्र हि कल्प्यतो निमित्तं यज्ञातद्रूपत्वे तद्रूप
तोद्भवः यथैवं चोद्यते एवं शोतरूपत्वमज्ञाद्रूपत्वं पञ्चाज्ञाद्रूपत्वं तत्प्रवृत्ताया निमित्तं वाच्यमिति तत्र यज्ञाभ्य
पगमेशोतेपि शिवत्वं स्थलेपि जगद्रूपत्वं शिवत्वमेव वर्णितं तत्र शोतता शिवरूपता का स्यादित्येतत् शोतमपि हि
तव वस्तु वस्तु च सत्तामयं सत्तामवतामवनकार्यता स्वातंत्र्यात्मचकार्यत्वं चिद्रूपस्यैच्छादिशक्तिमत इति सर्वं वस्तु
शिवः ॥ संगारूपे किं वद्वैवद्वितानत्रि यात्मके ज्वालादिके थमावस्थानक्रियाज्ञानरूपिणा निरिच्छाचनुशयो
तवज्ञमेव कदाचन अस्ति स्थितो मावेतस्यामवस्थायां शिवो यदि नैषा क्रियाभवति किं निरिच्छे किं क्रियाभवेत्
निज्ञाने वा ततो ज्ञेयं नाशक्तिः काचन स्थितिः ॥ संगारूप एव द्वै किं वद्वितानतु ज्वलनमतपनादिक्रियाविष्टे अथ
तत्र वद्विरवशिवापित तद्भावभेदाविष्टोपि शिव एव क्रियावस्थानुत्वेनेतत्कथितम् अथमक्रियेशक्ति संभवाद्भि
वतास्तु शोतता तद्विद्याज्ञेयज्ञानरहिता काया करणाच्चिकीर्षालक्षणो ह्याश्रया च तेन न शिवः नैव शक्यते वक्तुं
कदाचन सर्वदा भवक्रिया विरहात् स्थूलक्रिया विरहे शोतावस्थायामपि यदि शिवः स्थितो भुपगम्यते तदस्ति

पितृभेदरूपेण शिवस्यावस्थानं सेह्यावशात् सच भेदशिवोक्तकः एवं च भेदस्य शिवोक्तकत्वेनास्ति बंधस्त
दभावात् तदपेक्षानामोपि ॥ किमर्थं गुरुशास्त्रादि चेत्यातदवस्थितिः देवस्य शास्त्रादौ धेन किं प्रयोजनमेव
च किमर्थं भवतां संज्ञासंज्ञायावकास्यवा ॥ तथा भेदरूपतया शिवस्यैवावस्थिते हेतोर्भावाभावा किमर्थं गुरुशा
स्त्रानुष्ठानादिकम् न हि देवस्य नित्यप्रवृत्तस्य शास्त्रोद्घोषेन सप्रयोजनम् आसन्नामन्यानि शास्त्राणि त्वमेव
शिवैकावादी वा किमर्थं शास्त्रमारुजवान् कस्य बोधाय ॥ स एवेत्येव स ह्ययास्ते तत्कारत्वे बोध्यतः स एव बुद्धरूप
त्वे तथा भवति तत्त्वज्ञानम् स एव संप्रज्ञायेत तदनुष्ठानतत्परः फले वा तदनुष्ठाने स एव हितदा भवेत् ॥ देव एवा
ननेन प्रकारेण स ह्ययानिष्ठयोजनमाप्ते तदेव दर्शयति तदस्मदादिशास्त्रकारत्वेन तथा रोध्यते बोध्यं शिष्यरूप
मापाद्यास्ते तथा तमेव काले प्रवृद्धरूपत्वे वावस्थितो भवति तथा शास्त्रानुष्ठानपरमसंपद्यते तथार्थकामादिफल
रूपत्वेनापि स एव स्वकाले भवति ॥ वादित्वप्रतिवादिचेकस्माच्चैतस्य तस्थितिः व्यवहाराय वा सर्वव्यवहारो न वस्तु
तः स्वरूपवस्तु गोविद्विद्यवहारो न ज्ञातुचितं तदेव व्यवस्थानादवस्थाभासरूपतः ॥ तदेव दर्शने भेदाभावाद्वा
दित्वप्रतिवादिचेकतः यदुक्तं विवादिदननायेति तदेतत्पितृस्यैव स्थितेः लोकव्यवहाराय वा सर्वशास्त्रवादि
प्रतिवाद्यादिलोकव्यवहारश्च तदभेदाख्यातिमयो न वस्तुगतः यत्पुनः स्वरूपेण प्रकाशिते तद्विवरपवस्तुत्वमक
मेव व्यवहारस्तु न कदाचिद्वास्तवोपि तभुम एवास्त्वपीश्वरात्मेवावस्थाभासरूपेण तस्यावस्थानात् अतएव स्वरूप
त्यभिज्ञोक्तनीत्या तदवस्तुपि प्रकाशमानं चिद्रूपमेव केवलं वाद्यप्रकाशताभावात् वस्तु च ते तदाह ॥ सर्वमेव न
पेयाय हि चायेतथागतः ॥ सर्ववस्तुवस्तु च शिवरूपेयतस्तथाग्रे विचाराणीयमेव ॥ धर्माधर्मसंबंधमथातद्धे
वसंस्थितेः तत्फलाफलयोगेन युक्तता तस्य तस्थितिः ॥ तयोः फलेन नूनतया वा विपरीतेन फलेन फलेन योगोपवाफलेन
योगोपवाप्यधर्मस्याफलेनानिष्टेन फलेन योगस्तेन हेतुना युक्तता युक्तता न्याय्या शिवस्य तथा स्थिते हेतोः सर्वथाय

यत्प्रतिभासते तच्चिद्रूपशिवोक्तकमेव ॥ निमित्तसमवाय्यादिवैचित्र्यं तद्विचित्रता कारणास्यैकारपत्वेन दोषास्त्रित
यात्मता नराज्ञाज्ञासमादिष्टास्वयं वासनिमित्तकम् समवायतद्विज्ञेवतयोगास्सहकारणम् तस्यैव वाचिरूप
त्वं व्यपदेशात् तत्राविधम् ॥ शिवस्यैवैकस्य कारणात्वे निमित्तसमवाय्यसमवायित्ववैचित्र्यात् तस्य विचित्रता त्रितया
त्मताख्यानदोषउक्तन्यायेन यतो नराज्ञाज्ञासमावृत्यापदिष्टापितुराज्ञाज्ञापसाम्येण्यथा भेदः तद्वत्तत्तदपेक्षा
संयोगरूपेण च निमित्तमप्यास्तेयथवा स्वयं सतावत्रिनिमित्तकारणम् तदिह समवायिकारणम् घटादिवस्तुनस्त
तेह्यन्वयात् स एव चावयवसंयोगास्सहकार्यसमवायिकारणमित्यर्थः अथवा तस्यैकत्वेपि त्रितययोरुक्तप्रका
रं व्यपदेशात् व्यवहारात् सर्वभेदव्यवहारस्याभेदाख्यातिरूपत्वम् ॥ नष्टधियादिकेतस्मिन्कल्पनासंप्रवर्तते तथा
त्वेनैव कल्पनात् तदेतत्कल्पना भवेत् तदेव तत्कल्पिते किं सत्येनामास्तकल्पना नष्टधियादित्रुपतया प्रतीयमा
नेभावज्ञाते शिवरूपता कल्पिता भवति वस्तुस्थितेव नष्टधियादित्रुपेणावा शिवतत्त्वस्यैव कल्पनात् अतएव तद्वत्तदपेक्षा
दावसीयते यथा मनोराज्ञादि तदा तत्कल्पितकल्पमानं भवेत् यावता साक्षाद्विवरपवस्तुत्वमिति वस्तुस्थित्या
धियादिशिव एव शिवत्वेन किं कल्पितं भवति न भवत्येवेत्यर्थः अथ सत्यतस्तस्मिन्नेव कल्पनेति कथ्यते तदवस्तुतस्त
त्रकल्पनेति नाम हति ॥ तदेवोदाहरति ॥ कटकेस्तिस्वर्गात्वेन कुंडले कल्पनास्ति किम् चित्रवद्भावशोकादौ कल्पना
राज्ञते कचित् कल्पितकल्पनयोर्भेदं येन ज्ञानेति नो मिताम् ॥ कटके किं स्वर्गात्वेन सत्यं कुंडले तत्कल्पितं नैवेत्यर्थः चि
त्राते वद्भावशोकादौ रक्ते वद्विकल्पनाशोभते क्वचित् वस्तुस्थित्यादित्रुपेणाशिवः कल्पितः संपन्नः स्वयं स्थित इ
त्यर्थः कल्पितं पुनः स्वयं सतथा केवलमिष्यते तेन रूपेणोति कल्पितस्य स्वयं कल्पे सतथा संभावना मात्ररूपाया ये शब्दाश्च
न भेदरूपे वंश्या इत्युपहासः ॥ शिवतत्त्वसाधुभवेन पश्यन्त्या समानता यतो गांधिकसौगंध्यवत्पश्यन्त्रिविकल्पकः ॥
शिवतत्त्वविदात्मनि विज्ञानिभरे विज्ञानभवरूपे पश्यत्या प्रवृत्तदृष्टाया न समानता यतो यथा गांधिको नंतगंध

ॐ
शिव
२२

इयमसौ गंधमिषतयानवधारयत्र मेण सर्वमवधारयत्रास्तेन वा विज्ञानवान देशकालत्रसम्प्रत्यान्वाचवाचकात्म
नः पश्यत्र विकल्पः शिवो भवति यदमिषेव पूर्णो देभावेनैषो प्रकाशनात् यद्वे परामर्शवानप्यविकल्पको यथा
तथेष्टरप्रत्यभिज्ञातो वधारयं म गोधिकस्यान्यस्य चतुल्ये गंधनामिषतयाननुभवे गोधिकस्य गोधामोदवत्तयान्यस्य
वत्ततुल्यस्यैवानेन विज्ञानिभरता समर्थता तावन्मात्रेयं दृष्टं ॥ सत्यानि सात्मरूपाणि पश्यतो न समानता प
श्यंतां शिवावस्था क्रियाफलसमाप्तिः क्रियावाचा यप्रारंभे कल्पनीया प्रशोतता यस्तु सापि न भेदा यथात
तु विनिश्चितम् ॥ सादाख्येष्टरदशयोगेन पश्यंतां समानता सर्वमहमिषेव मात्मा विभेदेनात्मविश्रुतानि स
त्यानेव वस्तुनितया पश्यति प्रमाता पश्यंताम् तस्य प्रमावस्था यामिषमिषा न्येव संसारदशोचितानि बीजभावेना
सते सप्रज्ञातीर्णां लेपि पश्यंतां विद्यामया न्येव तद्दर्शन इति शेषः अथ ज्ञानक्रिया प्रारंभपर्यवसानयोः प्रशो
ततानां मशिवावस्था कल्पनीया सर्वज्ञादिशक्तिश्चर्यानिर्गुणवान् जडरूपेण च ते तत्र यतोस्तु सादृशानुवृत्त
तापि सर्वशक्ति विरहो येन शिवतत्त्वाद्देवाय साम्यात् किंतु मवावस्थासु सुसूक्ष्मतयेष्टादिशक्तियोगः इति प्रथ
मादिक एव निश्चितम् ॥ न च वास्त्येतस्यैव सादृशायादिकेवला प्राक्रियाफलनिष्पत्तेस्तमनेतरमेव यत् प्र
सपेय परेष्टेव प्रनरन्यातथाविधा न कदाचन तस्यास्तिकेव ल्यं शक्तिश्चर्या ॥ नास्त्यपि वा तस्यैव द्वितीयक्रिया
प्रारंभात् प्रागत्र सादृशायां शोतता शक्तिश्चर्या लक्षणस्यात् यद्यस्मात्क्रियाफलसेपत्तेस्तमनेतरमेव प्रसपेय परे
ष्टेव सुसूक्ष्मपरमं विद्विष्यार्थानुवृत्तता प्रनरपिता क्रियाफलसमवाप्तेन तदनेतरमेवान्यातथाविधेष्टेव
प्रवर्तते उभययानकदाचन चिद्रूपस्योत्तराललक्षणं केवल्यं शक्तिश्चर्या कं नाम रूपमस्ति ॥ यथात्मानुभवानि
ष्टातत्रेष्टाचन किं भवेत् अथानुभवनेनास्ति जडमानप्रपुन्यते ॥ यथात्मानुभवस्यानिष्टाविरूपभावस्तत्रानु
भवनक्रियायं किमिष्टाक्रियानास्ति ननु प्रपुन्यते ॥ यथात्मानुभवनेनास्ति न प्रकाशनेत्यर्थः

राम
२२

मावस्था जडानप्रसप्यते प्रसप्यते वैकाका योजनीयम् आत्मनो द्यदमिति परामर्शो नुभवः सैव चाजडताजड
वैलस्यापरायिनीष्टरप्रत्यभिज्ञा नोत्पत्त्या ॥ उपलब्धेन इत्येपि शिवत्वेनैव यो स्थितम् यथानुवृत्तजडतया प्रिप
विचार्यते ॥ अथ जडत्वेप्युपलब्धेः शिवत्वे परमाजडतासेननेको यदोषः नृत्वयोदोष एव यथानोपलब्धेन जडता
तथाप्येसमीप एव प्रकर्षेण विचार्यते इत्ययमेकः पूर्वोक्त प्रकारो वितत्यकथितः ॥ सफलयां समाप्रायो क्रिया
यां समनेतरम् क्रियात्रेष्टा शंभूतो तन्निमित्तमनेतता यतोस्ति शिवशक्तीनां तान्नित्यमवस्थिताः संश्लेषेव
स्वभावेन तत्संश्लेषेति शिवः ॥ अथ वा स्थूलायां क्रियायां सफलायां समाप्रायो तदनेतरमेव सफले क्रियातेरे
इष्टा संभवो यावदपर्यवसाने तत्र निमित्तभूतानेता यतोस्ति शिवशक्तीनाम् शिवशक्त्यश्च नित्यमवस्थितास्त
संश्लेषेव स्वभावतः ताश्च शक्तयः प्रसपेय प्रसुतियं स्पसतथाभूतः शिवः तथाभूतलक्षणत्वात् तस्य यथाक्रम
न्याथातस्वतंत्रा स्यात्सृष्टिस्तदमेकत्व इति द्वितीयः प्रकारो वितत्योक्तः ॥ इष्टरस्य सनेत्रस्य केनेष्टा वा विकल्प
ते विभवा मोदवा इत्यमथ विज्ञानि मितता ॥ केन वा स्यात्क्रियाविकल्पते स्यात्तस्यादेति स्वातंत्र्यं तावदवश्यं भा
वीष्टरत्वादेव तस्यैव विज्ञेयं तथाविधमेव ते तावत्ता वा स्थितम् अथ वा स्यात्तत्रैपि विज्ञात्मा प्रसपेय परम
विभवा स्यादोपरि समाप्रायस्यास्ति स्वभावविशेषस्तस्य प्रागुक्तैव सर्वदा विज्ञेयता प्रसपेयानि निमित्ततेत्येवमभिन
वेष्टादये निमित्तनास्तीति दृष्टांम् ॥ विज्ञेयत्वं तवाक्यानां वेष्टायां यथादिनाम् तायर्थेणानदोषोस्ति नाना
विज्ञेयकल्पते ॥ विज्ञेयस्य तदुद्दोषमिति शिवोक्तैरपि वाक्येनैव विरोधः यत एषो वेष्टाग्यनिगात्मतादिप्रयोजना
भिधानवतामेकशिवात्मता समर्थनपरत्वेन नदोषोस्ति न च सर्वशिवत्वेनानाचित प्रसपेयः तथाहि ॥ एकस्मिन्ने
वदेष्टे विभेदात्परमाणात् एकत्वाच्चैव परमस्य दोषोयं भेदवादिनाम् ॥ एकस्मिन्नेव देह्यावतः परमाणा
वस्तावतः शिवा इत्येव परमाणादापि विभेदाद्विभेदः स्यादित्यानेत्यप्रतिपादनमित्येषोपि नदोषः यतो बहवः प

ना

स्मात्परादिपदार्थोक्तएकशिवरूपादित्येवद्वयम् नहिशिवोद्यदादिरूपोपिबुद्धादिःशिवरूपस्ततश्चिद्रूपस्यदेश
कालस्वभावभेदाभावात्तमेदः एतदीश्वरप्राप्त्यभिज्ञायाप्रदर्शितम् येऽनुरूपमेवावदोगृहीतःतेषांचोपगोस
भावाच्चिद्वतामाचमत्तात्ताततस्तेषामत्रोक्तज्ञानवशाद्यदिशिवत्वव्यक्तिसुतोभिन्नाःशिवोक्तचदेहस्यास्तन
यत्वेचाणनोदेहपरमाणवएवकिमितिशिवाणवोनभवंतीतिभिन्नपरमाणवादोनचित्तवत्स्यततस्तेषामेवायेदे
षः॥ एकाधिष्ठानतोवापितेषामपिनहृषणम् आंतरेयमिचेतन्येचित्रास्वामिभृत्यवत् तावदेकचित्स्वरूप
शिवप्रसंगोनवा पातंजलादीश्वरानामात्मविभेदतः इदंनहृषणंविज्ञेयंतस्मात्सर्वस्थितःशिवः॥अथवा
तेषामाणभेदवादिनानाचिन्तनहृषणम् यतएकचिद्रूपशिवाधिष्ठितानानात्मानएकस्येवनिजमायाप्रथ
नादितियथाशिवाहृयदर्शनेस्माभिस्सविस्तरमिदमपीश्वरप्रत्यभिज्ञायामेवसमर्थितम् अमेदात्मातिश
तारतम्येनभिद्यतेप्रयंएकभोगोदेकाच्चित्रतात्रिभ्यादिचेतन्येस्वामिभृत्यरूपशक्ताशक्तचेतन्यहृयात्मत्वात् अ
थवातावत्परिमाणमनकंकिम्यादिपयंतमेकचित्स्वरूपस्यशिवस्ययत्प्रसंगोतेन अत्रपक्षेप्रयंएकाधरीकारे
णचित्तेदेकाच्चिवादिभेदः तस्येवतथात्रपत्वात् अतएवमायाशक्तिवशात्तथैकत्वाप्रथनादनकात्वम् व
स्तुतस्त्वभेदइतिपातंजलेनप्ररुषविशेषेणेश्वरानाथावैशेषिकादिस्थितेननसाम्येत्तमेदाभूपगमादिहत्व
भेदः तद्वदीश्वरदर्शनेनज्ञेयमतस्सर्वमेवभावावज्ञातेशिवात्मकंस्थितम् तथाभावेसर्वहृषणपरिहारादिति ॥
शिवहृषणोत्थीमदुल्लसदेवविरचितायांतीयमाद्रिकम् ओनमःशिवाय॥३॥ ओपरोद्भावनीयहृषणशंका
निराकरणोत्तेसर्वशिवत्वमिदानींस्वरूपेणोपपादयितुमाह॥ अथेदानींप्रवक्तव्यंयथासर्वेशिवात्मकम्
नाशक्तोविद्यतेकश्चिद्धक्तंवस्त्वतेपिनो॥इष्यतेवहृषणशक्ताःसर्वस्यातेयमापतेत् ॥ हृषणानिराकारणादनं
तरंविधिमुत्तिनेवसंप्रतितद्वक्तव्यमस्माभिर्यथासर्वेशिवात्मकंसिद्धान्ति तद्वच्यते अशक्तश्चाथेकियायाविद्य

तेचेत्येतत्रावत्रास्तिप्राप्त्यापाख्याकरणेनतावदव्यभिचारात् शक्तचेतद्वस्त्वैवपरमार्थसदेवशिवरूपमिति तथादिक्कि
याकरणाशक्तिकर्तृताचिद्रूपताशिवरूपत्वमपिचिद्रूपस्यैवज्ञातस्यकार्त्तवायोगात् घटपटादिकंकरणाशक्तचेतत्स
तंत्रेचिद्रूपेशिवरूपमेवेति बहुवच्यघटादयःप्रत्येकंशक्तानेप्येतेसर्वेषांतथास्मात्तत्रेप्रसज्यतेततश्चभिन्नाभिर्माधितया
नवमिदमस्तपुराणमथास्त्विकेकस्यनवप्रमाणभावप्रसंगोनचैवंदृश्यते॥अथेकस्याधिकाशक्तिरूपशक्तिनिबंधि
नो स्वकार्यविषयेसर्वस्सर्वएवनिबंधनम् शक्तस्यशक्तिकर्तृमेवचेन्नान्यशक्तता॥अथेकस्याधिकाशक्तियस्माद्
न्यशक्तिमसौनिबध्नातिनियमयतिततश्चतस्यनृणास्वकार्यविषयभूततुसर्वः शक्तएवनिबंधनंनियमनेदिशक्तस्य
वनतत्तैलदानशक्तिस्मिकतामशक्तक्रियातदेव्यदिसर्वशक्तित्वमिष्यतेततोनान्येषांघटादीनांप्रत्येकंशक्ततास्वतंत्र
ता तथादि॥नृपाधिसाधनापेक्षास्वकर्मफलताभवेत् सर्वःशक्तोपिमापेक्षदंशवन्मोहसापयोः तस्मादनेकभा
वाभिःशक्तिभिस्तदभेदतः एकएवस्थितःशक्तःशिवएवतथातथा॥सेवितनृपादिसाधनकार्योपेक्षेवस्वकर्मफल
तास्यात् स्वानिमोग्यानिकर्मफलानियम्यतस्प्रभावःयतस्सर्वः स्वयंशक्तोपिमापेक्षएवव्याप्तिर्यतेयथाहृतदर्शने
पीश्वरानोदमायातत्त्वमप्यहंमर्गप्रवर्ततेकर्मसांख्योपेक्षानुग्रहेनचाशक्तोनीश्वरः तस्मादनेकघटपटस्वभावा
भिःशक्तिभिस्तदभेदतःशक्तिमत्रालक्षणात्वाच्चिद्वत्त्वस्यैकएवशिवःस्थितःतेनतेनप्रकारेणानेकशक्तघटपटा
दिपदार्थोक्तकत्वात्तस्यघटचित्तत्वावन्मात्ररूपायाःस्वातंत्र्यंघटचित्तासदानुसंधानेनस्यात् तस्मादेकमेवचित्तत्वं
मनेतविश्वरूपमिति॥तथायत्रसदित्येवंप्रतीतिसदमत्त्वथम् यस्यतत्परमार्थोदिपरमार्थस्ततःशिवः सर्वभावो
चिदात्मेऽस्थितेवपरमार्थता॥शक्तवस्त्वैवशक्तवस्तुचमद्व्यते यच्चसत्तत्रासदितिसएवपरमार्थीयस्माच्चपरमार्थस्तत
स्सत्तात्परमार्थत्वाच्चिद्वः ननुकथंपरमार्थमात्रत्वेनशिवोक्तोपिक्तथंनपरमार्थस्तत्र तदस्यसत्तैवकथंचिदात्किंवि
नासिदास्यरूपतादिसत्तास्यरूपताचकाशमानतातश्चतदतातावत्रास्तिप्रकाशमानतादिप्रकाशभेदःप्रकाशश्चा

शिष्ट
२५

भवं विकल्पने सर्वं चारुतादिप्रतीतौ न किंचिन्निषेद्धं शक्यते इति न किंचिद्वाधार्थः श्रुतिकारुतं न भवतीति च
न बाधो न हि रजतत्वेन श्रुतिकाप्रतिपत्तेर्वाप्रतीतेः श्रुतिदेशावच्छेदेनेत्यपि न किंचित् सर्वस्यैव प्रकाशमान
स्य स्वरूपदेशत्वात् सर्वथा यथा यत्प्रतिभातं तथैव तत्रान्यथा कर्तुं शक्यते इति सत्यमेवेति न किंचिन्मिथ्यात्वम्
एतच्चैश्वर्यप्रत्यभिज्ञातो वसेयम् ॥ व्यवहारस्य बाधो चेद्वा व्यवहारो यथेष्टता क्वचित्सत्यस्य वा सत्यप्रत्यते व्यवहा
रिता कृतकार्योपाणादौ वा व्यवहारोपि दृश्यते तावता व्यवहारो वा यदात्माद्वादमात्रकम् अर्थक्रियासम
र्थत्वमेतद्वा स्यात्सर्वम् ॥ व्यवहारोपि यदि बाधते रजतव्यवहारो न कर्तव्य इति तदपि न व्यवहारस्यैव प्रवृ
त्तेः न तद्देशेन सत्यासत्यविभागः तथा हि प्रत्यतद्देशे क्वचित्सत्यस्य वा सत्यप्रत्यथा व्यवहारो यादृगयसः कृतका
र्योपाणादिना च रजत इष्टत्वाद् दृश्यते व्यवहारः अथ वा यदाद्वादमात्रकतावते व्यवहारः एतदेव चाद्वादकारि
त्वमर्थस्यार्थक्रियाकारित्वे संवेदनसिद्धत्वेनाभातत्वाद्वा सत्त्वमज्ञानस्य पानायथ्यक्रियाभूतापि स्यात् त
द्दिष्टत्वात् तत्प्रतिस्वसंवेदनसिद्धान्तविसेवदतिमापि चाद्वादिकार्यक्रियाद्वादस्वप्नज्ञानादेवा स्यात्तदपि सत्येव
वदायै चेति व्यवहारोपि न बाधस्थितिः ॥ अथ चेद्देशबाधो वा तद्देशे रजतं न हि यत्र काले संज्ञतो देशे भूत्वा त
सदा कालान्तरेण देशे सौकावाभिन्नकालयोः ॥ अथान्यदेशे रजतमन्यदेशमुपलभ्यमिति यदि बाधेश बाध
स्तत्र यस्मिन्काले संज्ञताश्रयो देशे भूत्वा कालो बाधे रजतज्ञानकाले नास्तीति बाधकज्ञानेन बाधः क्रियते न
चैव संज्ञतदेशयोर्भिन्नकालत्वात् तथा हि श्रुतिकारुतकालो गतस्तत्काले भेदेन देशभेदस्याविरोधा
त्वा बाधा ॥ ज्ञानान्तरेण ज्ञानं तद्देशो धादय बाधते न बाधो भिन्नकालत्वात् प्राक्तनस्याप्यभावतः ॥ अथ तस्मिन्
वक्तुनि रजतज्ञानं श्रुतिकाज्ञानं चेति विरोधाद् श्रुतिकाज्ञानेन रजतज्ञानस्य बाधो निवृत्तिः क्रियते नत्र एकव
क्तुनि युगापदन्यथात्वमयुक्तम् क्रमेणातर्हीर प्रोने विरोधः प्राक्तनस्य दृष्टस्य स्वरूपतो दर्शननिवृत्त्या निवृत्ते
ना

कालेन्यदेशरजत

राम

२५

भावतः अत्रानवस्थितिर्नास्ति विरोधः प्राग्निनाशतः अन्योन्यपरिहारे वा ज्ञानाज्ञानात्मकः स्थितः सहानव
स्थितिरपि विरोधानास्ति न हि ज्ञानं रागिकत्वेन प्राग्निनष्टमन्यन निवर्तनीयमुत्तेन शीतमिव विरुद्धं भवति र
जतश्रुतिज्ञानयोर्न चान्योन्यपरिहारात्मको विरोधाज्ञानाज्ञानात्मको भावाभावयोः

दिभिर्धर्मैर्योगो यस्य च दत्ते स तस्य विज्ञानस्य च दत्तानो व्यतिरिक्तस्मन्नगोचरो भवितुमर्हति तदुक्तमोक्षप्रत्य
भिज्ञाया प्रागिवाथो प्रकाशस्य दित्यादिना न च वाच्यतायः परमाणुरूपत्वे सतोः असर्वगतद्वयपरिमाणो दे
शयोपतावापि हि मूर्तिः ततस्तेषामपानो बोधमयस्य शिवरूपस्य प्रतिपत्तुरेव प्रवेशित्वमभेद इत्यर्थः अ
न्यथा स प्रतिपत्ता प्रविभेदात्कारणात्कथं पदोयमिति चेन्न न कथंचिद्ज्ञानो यादित्यर्थः ॥ विनैकत्वे च न भवे
त्कारकत्वे काचन शशशृंगादिके नापि स्याद्भिन्नता समन्वयः ॥ सर्वथा भावशब्दस्य नास्य भावात्मकं क्वचि
त् ॥ च दत्ते च यदेतत्स्वकार्यकरणं भवद्गिरिष्यते तच्चिदेकैरपत्वे विना न स्यात् तदस्य निरभिसेधः करणाया
गात् इत्येतदपीश्वरप्रत्यभिज्ञायामेवोक्तम् तस्माद्यदर्थक्रियाकारित्वात्सत्त्वसर्वशिवरूपम् यदप्येतत्सत्त्वं
नाभिमतं शशशृंगादितत्रार्थवर्तमानस्य सर्वथैवाभाववाचित्वेन स तस्य शब्दस्य विभक्तपायो मो न स्यात् शशशृं

ॐ
शिष्ट
२६ यमा

गंज्ञायतेभिधीयतेचेति कारकाश्रितत्वादिभक्तौनामसतश्चकारकात्वायोगात् क्रियानिमित्तत्वाकारकस्यतस्मा
तत्रापिबिभक्तियोगेनकारकात्वेसतिसंज्ञैवशिवताव्यावस्तुतश्चदोर्थक्रियामुदकादरणादिकेकरोतीति
योयमबोधोऽस्मैएवतथास्वरूपोनततःप्रथमोद्युतादिसंज्ञाकारीसिद्ध्यतिइतिप्राच्यभिज्ञायामेवहिमा
ल्योनानामासीतिविचारेदर्शितम् अभावोपिज्ञानेबोधात्मेवतदात्मकात्वाच्चविश्वरूपएवतस्मात्त्रास्यभा
वात्मकमशिवरूपेणचिदपिविश्वमध्ये॥ इतोपि सर्वशिवतासतउत्पत्तियोगात् स एवास्तेप्रगतादृक्
क्तिरूपस्वरूपकः स एवकार्यरूपेणभगवानवकल्प्यते॥ इतोपिदेतोस्सर्वशिवतायस्मादुत्पत्तिमद्भावज्ञा
तंसदेवोत्पद्यतेतत्त्वभावस्यकार्योत्पन्नः प्रागपिविकृतासत्तासंस्पर्शयोगात्तदेवचप्रागपिसदंरूपेण
द्युतिसत्तासतयोद्गः शक्तिरूपः पूर्वमास्तेप्रनरुद्रात्मकाकार्यरूपेणभवति॥ सत्कार्येनोपपत्तेचेत्सतः कि
कोरेणयत् अभिव्यक्तिर्यास्यात्रक्रियतेसापि किंमती क्रियतेस्यसतीवाथसत्याः किंनोपलब्धता व्यक्तभा
वाटथानंत्यमसत्यादानिसंभवः स्वयमेवाश्रितेपत्तेतद्भावावस्तुसद्देवत॥ अथयदिसदृशकार्येनोपप
न्नसतःकरणविफलंयस्मात् अथसतःस्वरूपेनक्रियतेपितुतस्याभिव्यक्तिः तदपिनयुक्तम् यतस्मा
पि किंमतीक्रियेताथासती तत्रसतीचेदभिव्यक्तितत्क्रियतेकिमितिवायस्यनोपलब्धता अथसतेष्य
भिव्यक्तेरभिव्यक्त्यभावात्कार्येनोपलब्धम् तदभिव्यक्तेरप्यभिव्यक्तिः क्रियतेइतितत्रापिपूर्वोक्तायातादा
नंत्यमनवस्थाततश्चप्रकृतकार्यदर्शनानिर्दिष्टिः अथासतीक्रियतेभिव्यक्तिस्तदसत्याकरणेस्वयमाश्रि
तपत्तदानिप्रसंगः अनवस्थापरिहारायैवाभिव्यक्तावसत्करणाश्रित्येभिव्यक्तिवद्वस्त्वप्युक्तादिकमस
देवसत्कार्यमस्तकिमधर्जरतीयेन॥ तैवयस्मात्ताविहायसर्वत्रान्यत्रसक्रिया इत्यभ्युपगमोस्माकंनैके

राम
२६

नान्यत्रतुल्यता कल्प्यावेशेपिकानादिकार्येनैवेष्टेस्थिता तद्वत्रकिंएथिव्यादेवोदेज्ञानमवस्थितम् सा
न्यप्रकाशकेनात्यत्रदृश्यत्रकिंभवेत् वाचस्पतिव्याख्यानिप्रमाणोचोदनेवते नियमादमविषयेतस्मा
त्रैकेनतुल्यता वहनोक्त्यनौयात्रनचवाव्यतिरेकतः व्यक्तिः स्थितापदार्थानोद्युतव्यक्तोभिधीयते तस्मा
त्स एवव्यक्तात्मानव्यक्तेर्यतिरिक्ता॥ तद्वक्तमेवतुल्यम् यस्मात्त्राभिव्यक्तिवर्ज्यितान्यस्यदेवकार्यमि
त्यस्माकोतावदभ्युपगमः नदिसर्वत्रदर्शनेसर्वैरेवाश्रित्येत्येभोव्यम् तथाहिद्वेषोषकेष्वीश्वरएवविश्व
तानतुएथिव्यादिद्वयबोद्धर्शनेज्ञानमेवसपरप्रकाशकंनरूपादितेनैमिनेयात्रत्यतिचोदनेवनिय
मेतधर्मविषयेप्रमाणोचोदनालक्षणोर्थधर्मइतिनतुप्रत्यक्षादिकंतस्माद्वहनामेकलक्षणानोप्रमाणा
नोप्रमेयाणानैकेनभिन्नलक्षणभिमतेनान्यस्यापितुल्यतापादनदोषउद्भावनीयः तेनसर्वेषामर्थानां सता
मेवकार्यतातथाप्यभिव्यक्तिरस्यैवकार्यायथाधर्मेणचोदनावदन्यात्यपिप्रमाणानियथानेष्टद्वय
वत्यथिव्यादिद्वयमपिविश्वकाराणोपपत्तिरपिचात्रास्तिनाभ्युपगममात्रम् तथाअभिव्यक्तिस्तावत्रार्थो
द्युतिरेकोत्थास्थितातथानुपलभात् अमेदेनैवव्यवहारः तथाहिद्युतव्यक्तोभिधीयतेव्यक्तमेदेनतस्मात्
दार्थेएवव्यक्तात्मासचसक्रियतेतुव्यक्तेर्यतिरिक्तायाअसत्याः कारणम्॥ दीपेनक्रियतेव्यक्तिर्द्युतादेस्सत
एववा यथासतः क्रियाव्यक्तियंतेसत्तेतथावृत्तिः एकेनापरतुल्यतात्रचवासतउद्भवः किमाश्रित्यप्रव
र्ततेभेदभावस्वरूपतः तैवतदप्रवेस प्रदीपेनदिद्युतादेस्सतएवाभिव्यक्तिः क्रियते इतिपदार्थेएवक्रियतेत
तश्चयथायतोद्युतादेव्यक्तिसंज्ञाक्रियातथाव्यक्तेरपिपदार्थेनपायासत्याएवपदीपादिनावृत्तिः बीजादिना
वाङ्मुरपायइतिसर्वत्रतुल्यसत्कार्येवादः यतः पदार्थेनसताकार्येणव्यक्तिरपितदभिज्ञायास्तुल्यत्वम् व्य
क्तिश्चप्रकाशमानताप्रकाशात्मताङ्गादेरनादिनिधनस्यसतएवचित्यकाशस्यतेनतेनात्मनावस्थानमित्य

ॐ
गिह
२७

भिव्यक्तिवादिनामत्कार्यवादउक्तोभवति यदिचासत.कार्यस्योत्पत्तिस्तदाकारणाकारणिकिमाश्रित्यकिमुद्दि
 श्यप्रवर्ततेतद्व्याप्तिर्येतेकार्यकारणभावस्यक्रियाकारकसंबंधमानत्वेनेष्टरूपप्रभित्तायापाकाराभेदप्रमि
 वचोदितम् अथवाकिमुद्दिश्यप्रवर्ततेतस्मिन्विषयेतेषांसांमर्थ्यंविषयाभिव्यक्तिसामर्थ्यस्यानुपपत्तेर्विषय
 सापेक्षरूपत्वात्तस्यविषयस्यचकार्यस्यतदानीमभावस्वरूपत्वात् ॥ घटांतरप्रवृत्त्येवमाकलय्याश्चचेष्टनम्
 अत्येतात्स्यकालनासंभवादितिचित्रता ॥ अथकारणाकारणचेष्टनव्यापारस्सामर्थ्यवाप्रवृत्त्यत्रदृष्टो
 क्तेकालनेन तदयुक्तम् बीजादीनामचेतनत्वेनाकलनाभावात् यत्रापिसचेतनेर्जंभकारादिकराणां
 त्रापिप्रवृत्त्येवघटांतरस्याकालितंस्यात्तदाकर्तव्यस्यघटांतरस्यकिमायातेयेनतत्क्रियतेतदर्थस्यातिचित्रता
 नुपपद्यमानस्यापिभावादित्युपहासः ॥ अङ्गुरोज्ञातइतिनभवेत्कारकात्मता यस्यत्वेत्कारकाण्यदिसम्
 होनभवेत्तदा कर्माख्यस्यसमत्वत्वात्तत्संबंधासताकथम् तस्मात्स एवभगवान्स्वयमेवप्रकृत्यते त
 यातथाभावइत्येवपरमेश्वरः ॥ अङ्गुरोज्ञायतेबीजाभूमावित्यत्रासतोङ्गुरस्यकारणाताकालेनानस्या
 तघटंवाकरोतिर्जंभकारइत्यसताकर्मणाकारकांतराणांकारुंवाकसंबंधस्तत्त्वथममृदकारकाणांततःक्रि
 यानोत्यद्यततस्माच्चिदपःपरमेश्वरस्तथाभावस्वरूपैस्त्वयमेवप्रकृत्यतेभवतिसंचनित्वमेवसन्नितिक
 थामत्कार्यताशंका ॥ स्वयंचनप्रज्ञायतेकेनान्येनप्रज्ञन्यते व्यतिरिक्तेनकर्तृत्वाद्यदिस्मृतेतदात्मकाः
 तत्तस्यजन्मितायुक्ताव्यतिरेकौकथंभवेत् ॥ स्वयंचासत्तादृष्टादिकथंज्ञायतेजननकर्ताकथंस्याद्यदातदा
 केतसांमर्थ्यंनान्येनापिर्जंभकारादिनाकथमसज्जनयोग्यतालक्षणासभावभावरहितेशशशृंगादविशि
 ष्टजन्येत जनयितायद्यपिसंस्तथापितत्सत्ताजन्यस्यनकादाचिद्वतिव्यतिरिक्तात्वात् ततस्तयापियोग्य
 तापत्तिः एवंहिसाज्जन्ययोग्यतायाव्याप्रियेतेयदितयातस्यजन्मितायुज्येतयदिजनयिताकर्तासहकारिण

अकारणादित्रयाज्जन्मात्मकाः स्युः व्यतिरिक्तैस्तु सद्भिरेव सन्तः कथं जन्मिता भवेत् ॥ जन्मकाले चटाभावात्संबे
धानैवकारणैः न संबन्धस्य कारणात्मकायां चेतसि विद्यते सन्नप्यसावसंबेधो व्यञ्जकस्याप्यभावतः तस्मात्स
यं सभावेन भावेर्भावी भवेद्भवः ॥ घटस्य जन्मस्य जन्मकारणकाले भावात्तु भकारमृत्पिंडादिभिर्न संबन्धेन च
विद्यमानसंबन्धस्य कारणात् पूर्वमप्यन्यतोपि वा प्रसंगात् जन्मासंबन्धेऽपि तदपेक्षेयं जन्मकालानामेव समान
र्थस्य विशेषो येन ते प्रतत्त्वस्य विशिष्टस्यैव सत्त्वान्न तस्यैव स्य विदितेषां सत्त्वावादे ईश्वरप्रत्यभिज्ञादो
निगद्यतः अथ सविद्यते संबन्धस्ततः कार्यात्मकत्वात् कार्यस्य तदपि न तस्मिन् त्रयसौ जन्मो चटादिरर्थो
संबेधो संबेद्यत्वाच्च संबन्धि नो प्रत्यत्वेन संबन्धगमने व्यञ्जकत्वं च जन्मकारादेर्घटं प्रतिनास्ति यतस्सर्वथा
प्रतीत्यगोचरे वस्तुनि व्यञ्जको न भवति सिद्ध एवार्थे व्यञ्जको न सतीत्यथा घटादो दीपः ततो व्यञ्जकस्याप्यभाव
तः कथं संबन्धः एवेदिकारणो कार्यात्मना सन्नथा भवेद्यद्यतिरेकस्तयोस्स्यात्स च प्रत्यक्षविरुद्धः तस्मादधि
रुद्धसर्वभावे कभावस्तथैव भव एव परमेश्वरस्तथावस्थानसंभावेन नापरेणाहेतुना कारणेन भावाभावे स्तः
सारवर्तिभिर्भावी भवत्यभीष्टा तत्त्वभावत्वात् अथवानित्येभावसंबन्धीति शिवकारणात्तथा सत्कार्यवादः ॥
इतोपि विद्विंसत्कार्यमृत्पिंडात्किंच घटः एथक् अष्टयत्वा एथक्तेन पटदिकारणो न किंच अन्तुपादानतैव
स्यादष्टयत्वे स एव सः ॥ इतोपि शिवात्मतया र्थानां सत्कार्यवाटोपपत्तिं ज्ञानौदियतो मृत्पिंडघटयोस्त
दा सत्कार्यवाटपिकायं कारणातोपपत्तिः मृत्पिंडादिघटस्य अष्टयत्वेन याच्नासत्त्वे पटशशविषाणा योरप्यस
त्त्वाविशेषात्कारणस्यान्न चास्ति तदसत्यर्थे पटबंधस्याप्यपरिहारेण कार्यत्वेन सौ कारणास्य कतं मशक्यत्वात्
तस्य मृत्पिंडादन्तुपादानतैव स्यात् प्रवृत्तिरपतानेव स्यादित्यर्थः अष्टयत्वे मृत्पिंड एव स घटो न त्वष्टः
ततः प्रागपि पिंडो घटस्यात् ॥ नाम संस्थानभेदश्चेद्भेदस्य मृत्पिंडाद्यभेदितो स्थितमेव हि सत्कार्यं न त एव

ॐ
शिव
२१

क्रियते तदेतन्नास्तिनहिद्युतादयोद्यतस्यात महत्त्वतोहितत्वोद्धितत्वादि सामान्यांतरसंपर्कोरंतवस्थितए
वेदियवेद्योभेदाख्यातिमयः क्रियते इति प्रवेष्टुं तस्मादुक्तं कमेणभावानां शिवतत्त्वनिमज्जनरूपेणान
दभेदाख्यातिविनाशेपिशिवतत्त्वाविनाशिता एवमुक्त्यतिविनाशान्पथानुपपत्त्या सर्वेशिवता व्यवस्थिता ॥
इतश्च सर्वेशिवतावयवेभ्यो ननु उचितं व्यतिरेको ययविनस्तदेवेदविचार्यताम भिन्नेष्वेकमभेदश्च यथा
तत्र व्यवस्थितम् तथा तत्र परिज्ञेयं पश्यन्नामर्थमोदृशम् अभिन्नेभेदतायेन भिन्नेष्वप्यस्य भेदता य
थावयवगतरूपं तथा सर्वपदार्थगम् ॥ इतोपि च देतोस्सर्वेशिवता अवयवेष्वप्यव्यतिरिक्तो वयवो ननु विज्ञा
नेचाक्षेपमानसेवावभासतेयैरपि व्यतिरिक्तोसौ प्रतिज्ञातस्तेः प्रतीतिसमवायवशादभेदेनैवेष्टततच्चदेवि
चार्यताम् यद्यपि विततावभासवयवाभिन्ना व्यवस्थिताः परमाणुमात्रेभ्यो भेदिनिवेतत्पाभावात् तथाप्ये
कएवदेवदत्तसंज्ञोर्थो निस्संधिबंध एकचनोवभातीति भिन्नेष्वेवावयवेष्वेकभातितत्रयथैकं तथा पश्युं शिव
स्य चिन्मात्रस्य तत्सामर्थ्यमोदृश्यप्रत्यभिज्ञायामुक्तम् येन सामर्थ्याभाभिन्नेदेवदेतवयवभेदात्मतावयवेष्वेकभि
न्नेष्वेकएवदेवदत्ततायुज्यते तथा चावयवभेदगतमेकं रूपमेव त्रैलोक्यवर्तिष्वपि सर्वेष्वेवाथेष्टगतां शिवर
पम् तदेव व्यनक्ति ॥ कृपाणिपादं कृशिरयथैकं भिन्नेदेशगम् तद्वत्सर्वपदार्थानां जगत्पेक्षे स्थितः शिवः ॥
अवयवभेदस्याप्यभिन्नावयवविशेषता शिवरूपतयेवेति प्रतिपादितमोदृश्यप्रत्यभिज्ञायामेव जगत्पेक्षे शि
वरूपतोपपादिका स्थिता ॥ शब्दादेर्गुह्येनास्ति पूर्वापरसंदोहितैः मनसः प्रेरणेकस्मात्प्राज्ञानेनावि
नास्थिता सर्वकतातएवात्र तथासौ प्रबोधनम् दृष्टे कथं निमित्तस्य प्राप्नोतायोगाचोदितैः ॥ योगे
ज्ञाग्रदधस्यैव तस्मात्सर्वेशिवतामकम् ॥ अतएव चात्र जगति सर्वकता स्थिता यतः शब्दस्पर्शरूपादेर्विष
यस्य सर्वस्य पूर्वापरसंदोहोत्पन्ने होने व्यतिरिक्तत्वाद्ज्ञानं नास्ति तथा हि पूर्वतावद्ज्ञानं कथं विषयनविना

राम
२१

स्यात् पञ्चाक्षसदापि द्वयोस्सात्मनि स्थितयोः कथं ग्राह्यग्राहकभावः अथोभिसंधिज्ञानेन विना च वा
स्मादात्मना मनसः प्रेरणा तद्वाच्यं गृहणार्थं मसि चैव ज्ञाने किं मनः प्रेरणो न न चाभिसंधिज्ञानेन
वाद्योर्थो ज्ञातस्तदर्थं मनसः प्रेरणो न स्यात् तस्माच्चिद्रूपशिवेको सर्वदा संवेदने स्थिते प्रक्रिया मात्रमि
दं नियतिशक्तिरुत मीश्वरप्रत्यभिज्ञा कृतमभेदाख्यातिमयं दृष्टव्यम् तथासौ प्रवेष्टितस्य प्रबोधनमुच्ये
शब्दादि समुच्चारणेन कथं दृष्टे कतां विना तथाप्युच्चैः शब्दादिज्ञाने प्रबोधनिमित्तं तस्य च प्राप्नोतायोगा
नयोगा इति चोद्यैः कथं दृष्टनम् तथा हि प्राक्कृष्टादिज्ञानेन योगे ज्ञाग्रदधस्यैव स्यात्तस्योक्तत्वात् न दृष्टत्वा
त् प्राक्कृष्टादिज्ञानस्य निमित्तस्याभावे त्वकथं प्रबोधः तदेतदेवं स्याद्येकत्वे शिवत्वाख्यातिप्रक्रिया मा
त्रमेतस्यात् तीव्रशब्दादिकेनाज्ञातेनाप्यावरणप्रेरणैकस्यो प्रविनिवृत्तिरित्यपि परे तत्तत्तः प्रमा
णास्ति इति न निश्चायकम् ॥ सामान्यरूपतानास्ति सा चाभिन्नाविशेषतः भिन्नाभिन्नात्मकः कापि प
दार्थस्तद्गुणिष्यते ॥ सामान्यरूपतावासर्वेषां शाबलीयादीनां विशेषानामेक्यात्मिकास्ति सा चाभिन्ना
भ्यां विशेषेभ्यो भिन्नाभिन्नात्मको हि पदार्थस्तस्याद्देतादिदशने यथा प्रतीयते तादृक्त्वात्सर्वदृष्टते स च त
स्यैकविना न स्यादिति वक्ष्यमाणेन संबन्धः ॥ बोधस्य च त्रसामान्यमनुमानं निवर्तते यथा सुवर्णं भोड्ड
न तथा हेमतामयोः सुवर्णं मानयेत्पुनश्च न तां किं प्रतीतिं विशेषस्य शिविरहात्कदाचिदपि युज्यते
तत्रस्यैकविना न स्यादेकस्यैव विरुद्धता सामान्येन विशेषणा कथमेकस्य योगिता ॥ अथ सामान्यबोड्ड
स्य तास्ति तदनुमानविषयमभीष्टं हीवेतथा सामान्यविना यथा सुवर्णं मानयेत्पुनश्च न तां किं प्रतीतिं

दिव्ये प्रतीतिन तथा देवतासु योः तासामस्य शो न देव एव प्रतीतेः कटकके प्रगादि प्रतनकस्य चिपरित्या
 गः अन्त्यापो हस्यापि सामान्यत्वे भुपगते किं सुवर्णमो नयेति श्रुत्या ता प्रसज्य प्रतिषेधरूपा प्रतीयते विशेष
 स्पशं विरहादेतोः अपित्वसौ वर्णा व्याहृतास्सुवर्णप्रत्यक्षमशोकोरिणत एव ता मा पाद्यमाना विशेषा एव
 तिकादाचिदपि युज्यत इति काका व्याख्यानकदाचिदध्यातयुज्यते श्रुत्या तावभातीति तदेतच्चित्रस्य पदा
 र्थैर्बो विना न स्यादेकस्यैवाथं स्पपरस्परविरुद्धम् अविद्रुपस्य वाद्यस्येतन्न घटते तद्वनक्ति सामा
 न्येनेत्यभेदेन विशेषेणोतिभेदेन चित्रस्य प्रतः सच्चिदत्वात्त्रैविरोधः इत्युक्तप्रत्यभिज्ञायामेव ॥ एकतत्त्वं
 विनैतच्च व्यवहारो न जायते शब्दार्थयोर्न संबन्धो भिन्नयोर्भिन्नदेशयोः विरुद्धप्रयोर्भिन्नकारणग्रहणयो
 पि सुखे हि शब्दो भूमी च विद्यते ध्वः कसंगमः समुत्त एको मुत्तं द्वितीयो योगिता कथम् ॥ इतच्चैकत्वे यत
 एकचित्रत्वात्मा विना व्यवहारो न जायते यतः शब्दार्थयोर्न संबन्धो परामर्शमयो ध्यासो नाम वाच्यवाचक
 भावैर्लक्षणसंबन्धः सकथंचित्तत्वे भिन्नदेशत्वे भिन्नमूर्तामूर्तत्वादि स्वभावत्वे भिन्ने दिग्ग्राह्यत्वे च सति स्यात्
 तदेव भिन्नदेशतादिव्यनक्ति सुखे हीनियोगिता संबन्धिता सचैक परामर्शो भिन्नयो रपि सतोः ॥ तथात्मा देवद
 हस्यतद्देवयोगिता कथम् असतः शशशृंगादेः शशशृङ्गादेनात्वयः घटते जातचित्रैव ससता व्यवहार्य
 ता शब्देन च तदेव हि सर्वसंसारनाशिना असत्य व्यवहारिता दृगेव जगद्भवेत् ॥ अथ तत्त्वस्य चात्मा देश
 शशृंगादिश्च त्वयमात्मादिशब्देन शशशृंगादिशब्देन च त्वप्रत्यक्षा पि च त्वप्रत्यक्षा शब्देन योजनीयं
 नैवेदोषः असतामेव हि शब्देन व्यवहार्यता शब्दानामसंदिग्धत्वाद्यदि तदेव हि सर्वसंसारस्य नाशः प्राप्नो

राम
 २०

NATIONAL MISSION FOR MANUSCRIPTS

MANUS DATA

S-949
DSO 00001 8581

Record No.	Organization / Individual <div style="text-align: right; font-size: 1.2em;">8581</div>
------------	---

Name of the Institution	Oriental Research Library University Campus, Hazaratbal, Srinagar.	Communication Address	Department of Libraries and Research Municipal Complex, Karanagar, Srinagar.
Personal Collection			

Title of the Text <div style="font-size: 1.2em; color: green;">Śivadrsti</div>	
Other Title	Bundle No:..... Acc. No./Manuscript No.....1139✓
Author <div style="font-size: 1.2em; color: green;">Somananda.✓</div>	No. of Folios.....30✓ Pages.....60✓
Commentary	Size of Mss. 19.5 x 33 cm ✓ Material: Paper✓/palm leaf/birch-bark/cloth/leather/others
Commentator	Missing portion <div style="color: red;">last part disturbed.</div>
Language <div style="font-size: 1.2em; color: red;">Sanskrit</div>	Illustrations No Complete/Incomplete ✓
Script <div style="font-size: 1.2em; color: green;">Devanāgarī-✓</div>	Condition: Good/bad/brittle/worm eaten. Fungus/Stuck ✓
Date of Manuscript	Source of Catalogue: Descriptive/Hand list✓/Alphabetical/Index card
Key words <div style="font-size: 1.2em; color: red;">Darsana</div>	Colour of Manuscripts <div style="color: blue;">yellow</div> ✓ <div style="color: red;">cream</div>
Subject <div style="font-size: 1.2em; color: green;">Saiva.✓</div>	Remarks <div style="color: red;">unstitched.</div>

3679

D. 12. 12. 12.